Пралетарыі ўсіх краін, злучайцеся!

Комуністычная партыя (большэвікоў) Беларусі

ЗВЯЗДА

Орган ЦК і МК КП(б)Б, ЦВК і СНК БССР

№ 2 (5978) | 3 студзеня 1938 г., панядзелак | ЦАНА 10 КАП.

МОСКВА КРЕМЛЬ ПРАВИТЕЛЬСТВЕННОЙ БИБЛИОТЕКИ 1.12

СЁННЯ Ў НУМАРЫ:

У СОЎНАРКОМЕ СССР І ЦК ВКП(б).
Аб ходзе падрыхтоўкі да веснавой сяўбы.
ПЕРАДАВЫ АРТЫКУЛ — Даражыць давер'ем народа!
Адказваем на зварот калгаснікаў Маскоўскай вобласці.
АРТЫКУЛЫ:
А. Азіз'ян — Перамога ленінска-сталінскага каапэратыўнага плана. (Да 15-годдзя артыкула В. І. Леніна «Аб кааперацыі»).
І. Сыман, І. Вечар — Расказ ордэнаноскі.
А. Лось — Кантрасты.
І. Е. Матусевіч — Замацоўваем палітычную работу з масамі.
Г. Левіна — Растуць таленты беларускага народа.
П. Кавалёў, М. Астапенка — Як у Оршы разумеюць пільнасць.
Аксельрод — Калектыўнае страхаванне жыцця.
ЗА РУБЯЖОМ:
Паведамленне сакратарыята компартыі Францыі. — Выбран Цэнтральны Камітэт компартыі Францыі. — Перамога комунальных рабочых Парыжа. — Новы год у Шанхаі. — Метады японскага шпіяна жа ў Кітаі. — Рэарганізацыя кітайскага ўрада. — Ваенныя дзеянні ў Кітаі. — На франтах у Іспаніі.

ДАРАЖЫЦЬ ДАВЕР'ЕМ НАРОДА!

Выбары ў Вярхоўны Совет СССР, праведзеныя на аснове Сталінскай Канстытуцыі, паказалі з вычарпальнай яснасцю, што партыя большэвікоў і совецкі ўрад карыстаюцца такой любоўю, такім давер'ем народа, якімі ніколі не карысталіся і не маглі карыстацца ні адна партыя, ні адзін урад у свеце.

Бліскучая перамога блока комуністаў і беспартыйных з'явілася яркім сведчаннем яднання ўсяго совецкага народа вакол партыі Леніна — Сталіна і совецкага ўрада. Больш 91 мільёна совецкіх грамадзян, або 96,8 процанта выбаршчыкаў, прыняло ўдзел у галасаванні. Пераважная большасць усіх галасаваўшых аддала свае галасы за кандыдатаў блока.

Выбраны такім чынам Вярхоўны Совет СССР абапіраецца на давер'е ўсяго народа, з'яўляючыся выразнікам яго волі, яго пачуццяў, яго імкненняў.

Совецкі ўрад — сапраўды ўсенародны ўрад. У гэтым сіла, веліч, дэмакратызм нашага ладу. Маральнае і палітычнае адзінства совецкага народа — фундамент магутнасці соцыялістычнай дзяржавы рабочых і сялян. Горда развяваецца алы сцяг краіны Советаў над аднэй шостай часткай зямнога шара. Рубінавыя зоркі крамлёўскіх вежаў кідаюць яркае святло ў багны капіталістычнага свету, запальваючы надзеяй сэрцы прыгнятаемых і эксплаатуемых і ўсяляючы трапятанне ў сэрцы паліпашчальнікаў. Гераічная Чырвоная Армія і ваенна-морскі флот, узброеныя першакласнай абароннай тэхнікай, зорка ахоўваюць совецкія рубяжы, ахоўваючы мірную працу совецкага народа. Маючы ўрад, які абапіраецца на давер'е народа, совецкая краіна ясна і цвёрда глядзіць у вочы будучаму, ведаючы, што няма такой сілы, якая магла-б саштурхнуць наш народ са шляху соцыялізма.

Давер'е народа — вялікая справа. Народ давярае сваёй большэвіцкай партыі, бо ведае, што іменна яна прывяла і вядзе яго да вялікіх перамог соцыялізма. Народ давярае совецкаму ўраду, бо ведае, што ўсе яго намаганні накіраваны да таго, каб зрабіць радзіму магутнай, а жыццё народа — шчаслівым. Народ давярае сваім гаспадарчым кіраўнікам, бо яны кіруюць гаспадаркай не дзеля прыбыткаў кучкі капіталістаў, а дзеля інтарэсаў усяго народа. Народ давярае сваёй Чырвонай Арміі, горача любіць яе, бо яна стаіць на варце яго мірнай працы.

Таварыш Сталін на прыёме кіруючых работнікаў і стаханаўцаў металургічнай і вугальнай прамысловасці 29 кастрычніка 1937 года сказаў:

«Толькі народ несмяротны. Усё астатняе — прэходзяшчэ. Таму трэба ўмець даражыць давер'ем народа».

Давер'е народа, яго любоў і прызнанне натхняюць сыноў бацькаўшчыны на подзвігі, на геройскія ўчынкі, на мужнае выкананне абавязку. Чкалаў, Громаў і Вадап'янаў маглі бліскуча вырашыць пастаўленую перад сабой задачу таму, што яны адчувалі за сабой любоўную падтрымку народа, ведалі — народ давярае ім, народ чакае ад іх выдатнай работы. Стаханаў і Гудаў маглі паказаць такія надзвычай добрыя ўзоры працы таму, што яны адчувалі за сабой неаслабную ўвагу народа, таму, што яны ведалі — народ любіць іх, давярае ім, чакае доблеснага прыкладу. Мужныя совецкія пагранічнікі, зорка аберагаючыя рубяжы совецкай зямлі ад пасяганняў ворагаў, нясуць сваю суровую службу, ведаючы, што народ даверыў ім важнейшую справу і што гэта давер'е трэба апраўдаць. Совецкія вучоныя, рашаючыя ў сваіх лабараторыях, навуковых кабінетах і клініках складанейшыя праблемы, працуюць з поспехам, усведамляючы, што за іх спіной — любоў і падтрымка народа.

Паслаўшы дэпутатаў у Вярхоўны Совет, народ аказаў сваім выбраннікам высокае давер'е. Давер'е народа нельга прымаць толькі як прыемны гонар. Давер'е народа павінна заўсёды спалучацца з высокай адказнасцю выбраннікаў, бо давер'е трэба апраўдваць справамі, працай, работай. У сваёй выдатнай прамове на перадвыбарчым сходзе выбаршчыкаў Сталінскай выбарчай акругі таварыш Сталін гаварыў:

«Дазвольце прынесці вам глыбокую большэвіцкую падзяку за тое давер'е, якое вы аказалі партыі большэвікоў, членам якой я з'яўляюся, і асабіста мне, як прадстаўніку гэтай партыі.

Я ведаю, што значыць давер'е. Яно, натуральна, ускладае на мяне новыя, дадатковыя абавязкі, і, стала быць, новую дадатковую адказнасць. Што-ж, у нас, у большэвікоў, не прынята адмаўляцца ад адказнасці. Я яе прымаю з ахвотай».

Большэвікі ніколі не адмаўляліся і не адмаўляюцца ад адказнасці. Усведамленне адказнасці не страшыць сапраўднага рэволюцыянера-большэвіка, а, насупроць, падзесяцярае яго сілы. Давер'е народа, аказанае дэпутатам, выбраным у Вярхоўны Совет СССР, патрабуе ад кожнага з іх большэвіцкай работы на карысць народа, на карысць радзімы. У сваёй прамове перад выбаршчыкамі таварыш Сталін даў вобраз такога палітычнага дзеяча:

«Выбаршчыкі, народ павінны патрабаваць ад сваіх дэпутатаў, каб яны заставаліся на вышыні сваіх задач, каб яны ў сваёй рабоце не спускаліся да ўзроўню палітычных абывацеляў, каб яны заставаліся на пасту палітычных дзеячоў ленінскага тыпу, каб яны былі такімі-ж яснымі і пэўнымі дзеячамі, як Ленін, каб яны былі такімі-ж бясстрашнымі ў баю і бязлітаснымі да ворагаў народа, якім быў Ленін, каб яны былі свабодны ад усякай панікі і ад усякага падабенства панікі, калі справа пачынае ўскладняцца і на гарызонце вырысоўваецца якая-небудзь небяспека, каб яны былі гэтак-жа свабодны ад усякага падабенства панікі, як быў свабодны Ленін, каб яны былі гэтак-жа мудры і непаспешлівы пры вырашэнні складаных пытанняў, дзе патрэбна ўсебаковая арыентацыя і ўсебаковы ўлік усіх плюсаў і мінусаў, якім быў Ленін, каб яны былі гэтак-жа праўдзівы і часны, якім быў Ленін, каб яны гэтак-жа любілі свой народ, як любіў яго Ленін».

Высокі, велічны вобраз барацьбіта за народ нарысаван таварышам Сталіным! Высокі ідэал, да якога кожны з народных выбраннікаў павінен імкнуцца. Дэпутат павінен ведаць, што ён слуга народа, яго пасланец, і што ўсё яго жыццё павінна быць прысвечана барацьбе за народнае шчасце, за гонар і дабрабыт бацькаўшчыны. Наша Канстытуцыя, у адрозненне ад канстытуцый буржуазных краін, устанаўляе права народа ў любую мінуту адклікаць з вышэйшага органа дзяржаўнай улады таго, хто не апраўдаў яго давер'я, хто звярнуў у бок, хто забыўся аб сваёй адказнасці перад народам.

Выдатныя словы таварыша Сталіна аб тым, якім павінен быць совецкі палітычны дзеяч, датычаць не толькі дэпутатаў Вярхоўнага Совета. Нашы гаспадарнікі, вялікія, сярэднія і малыя, нашы кіраўнікі партыйных, совецкіх і прафесіянальных арганізацый, незалежна ад маштаба сваёй работы, павінны заўсёды імкнуцца быць палітычнымі дзеячамі ленінска-сталінскага тыпу, бо толькі ў гэтым — шлях да сэрца народа, шлях да давер'я народа.

За годы сталінскіх пяцігодак у нас у краіне вырас з народа нямалы лік здатных кіраўнікоў.

«На нашых фабрыках і заводах працуюць без капіталістаў. Кіруюць работай людзі з народа. Гэта і называецца ў нас соцыялізмам на справе. На нашых палях працуюць труджанікі зямлі без памешчыкаў, без кулакоў. Кіруюць работай людзі з народа. Гэта і называецца ў нас соцыялізмам у быту, гэта і называецца ў нас свабодным, соцыялістычным жыццём». (Сталін).

Сакрэт поспехаў кіраўнікоў, вырасшых з народа, заключаецца іменна ў тым, што яны — пітомцы Сталіна, выпеставаныя большэвіцкай партыяй энтузіясты соцыялістычнага ладу, гарачыя, беззаветныя патрыёты радзімы, — абапіраюцца ў сваёй рабоце на народ, на народнае давер'е, і гэта надае ім сілу, смеласць і размах. Ва ўмовах соцыялістычнага дэмакратызма кіруючы работнік, які не абапіраецца на давер'е народа, не можа займаць камандны пост. Народ не пацерпіць у якасці кіраўніка таго, хто паспрабуе працаваць па-чыноўніцку, у адрыве ад мас, па-за народным кантролем.

Перад кожным з кіраўнікоў, на якім-бы ўчастку ён ні працаваў, павінен стаяць яркі воблік совецкага дзяржаўнага, палітычнага дзеяча, нарысаваны таварышам Сталіным.

Быць іменна такім палітычным барацьбітом, дзеячом ленінска-сталінскага тыпу — вось што значыць апраўдваць давер'е народа!

«ПРАВДА».

Народны камісар па ваенна-морскіх справах СССР, армейскі камісар 1-га ранга тав. П. А. СМІРНОЎ. (СФ).

Намеснік народнага камісара абароны СССР і начальнік Палітычнага Ўпраўлення РСЧА, армейскі камісар 2-га ранга тав. Л. З. МЕХЛІС. (СФ).

ВЫБРАН ЦЭНТРАЛЬНЫ КАМІТЭТ КОМПАРТЫІ ФРАНЦЫІ

ПАРЫЖ, 31 снежня. (БЕЛТА). IX з'езд комуністычнай партыі Францыі выбраў Цэнтральны Камітэт з 30 чалавек.

Цэнтральная Кантрольная Камісія выбрана ў складзе: Люсьен Мідоль (старшыня), Анры Гурдо (генеральны сакратар), Босю, Гламамюс і Жанэн.

Палітбюро ЦК комуністычнай партыі Францыі створана ў наступным складзе: Марсель Кашэн, Морыс Торэз, Жак Дзюкло, Марсель Жытон, Андрэ Марці, Гастон Манмусо, П'ер Семар, Артур Рамет і Франсуа Бійю.

ПАВЕДАМЛЕННЕ САКРАТАРЫЯТА КОМПАРТЫІ ФРАНЦЫІ

ПАРЫЖ, 1 студзеня. (БЕЛТА). «Юманітэ» апублікавала паведамленне сакратарыята французскай комуністычнай партыі. У гэтым паведамленні гаворыцца:

«Сакратарыят комуністычнай партыі шле брацкае прывітанне і выказвае поўную салідарнасць з працоўнымі комунальных прадпрыемстваў Парыжа, якія сваімі дысцыплінаванымі дзеяннямі дабіліся важнай перамогі ў справе павышэння заработнай платы.

Комунальныя рабочыя і служачыя паступілі правільна, не схіліўшыся перад рашэннем, якое хацела навязаць ім рэакцыйная большасць муніцыпальнага совета сумесна з прэфектам дэпартамента Сены.

Сакратарыят компартыі з абурэннем пратэстуе супроць дэкларацыі, прынятай урадам і накіраванай супроць комунальных рабочых і служачых. Энергія ўрада павінна была-б быць накіравана супроць фашысцкіх змоўшчыкаў, супроць арганізатараў грамадзянскай вайны ў Францыі, якія дзейнічаюць у інтарэсах і на сродкі міжнароднага фашызма, але ніколькі не супроць працоўных, змагаючыхся за хлеб для сябе і для сваіх дзяцей.

Сакратарыят комуністычнай партыі, якая імкнецца пры ўсякіх акалічнасцях адстайваць інтарэсы працоўных, пратэстуе таксама супроць выкарыстоўвання ваеннага транспарта для замены ім грузавікоў прыватных прадпрыемстваў, рабочыя якіх праводзілі забастоўку.

***

ПАРЫЖ, 1 студзеня. (БЕЛТА). Аб'яднанне профсаюзаў Парыжскай вобласці прыняла рэзалюцыю пратэсту супроць скарыстання ўрадам персанала і транспарта ваеннага ведамства ў мэтах падаўлення забастоўкі рабочых транспарта, гандлёвых і прамысловых прадпрыемстваў Парыжа. Рэзалюцыя падкрэслівае, што аслабаненне памяшканняў заводаў, занятых бастуючымі, шляхам прымянення сілы будзе мець непазбежным вынікам салідарныя выступленні рабочых ўсіх іншых прадпрыемстваў, як гэта мела месца на заводах Гудрыч. (У знак салідарнасці з баставаўшымі рабочымі завода Гудрыч выступіла некалькі дзесяткаў тысяч рабочых акаляючых заводаў).

ПЕРАМОГА КОМУНАЛЬНЫХ РАБОЧЫХ ПАРЫЖА

ПАРЫЖ, 31 снежня. (БЕЛТА). Як паведамляе агенцтва Гавас, генеральны совет дэпартамента Сены большасцю 68 галасоў супроць 50 адхіліў унесеную прэфектам дэпартамента Сены прапанову аб павышэнні заработнай платы персаналу ўстаноў гарадской гаспадаркі дэпартамента Сены на 600 франкаў у год. Генеральны совет рашыў давесці заработную плату ўказаных асоб да ўзроўню заработнай платы дзяржаўных служачых і прыняў пастанову аб павышэнні ім заработнай платы на 1200 франкаў у год, як таго патрабавалі рабочыя і служачыя комунальных прадпрыемстваў.

НОВЫ ГОД У ШАНХАІ

ШАНХАЙ, 2 студзеня. (БЕЛТА). Святкаванне новага года ў Шанхаі азнаменавалася незвычайнай актыўнасцю кітайскага насельніцтва. На тэрыторыі міжнароднага сетльмента і Французскай канцэсіі было зывешана шмат кітайскіх нацыянальных сцягаў з выпадку гадавіны ўступлення Сун Ят-сена на пост прэзідэнта рэспублікі ў 1912 годзе. Па вуліцах раскідваліся лістоўкі з патрабаваннем узмацнення барацьбы супроць здраднікаў. Выпушчан маніфест з заклікам байкатыраваць так называемую «федэрацыю грамадзян Шанхая», арганізаваную японцамі з прадажных кітайскіх купцоў.

1-е студзеня азнаменавалася таксама крывавымі інцыдэнтамі, арганізаванымі, па ўсёй бачнасці, японцамі. На тэрыторыі сетльмента ў групу японскіх салдат былі кінуты дзве гранаты. Ранена 4 японскіх салдат і 5 кітайцаў. У той-жа дзень у заходняй частцы горада некалькі ручных гранат было кінута ў дзве японскія фабрыкі і невядомымі была абстралена фабрыка, належачая змешанай япона-кітайскай кампаніі.

Адказ Японіі на англійскую ноту

ЛОНДАН, 1 студзеня. (БЕЛТА). Па паведамленню агенцтва Рэйтэр, у адказваючай ноце японскага ўрада ўказваецца, што афіцэры, адказныя за інцыдэнт з англійскімі кананеркамі «Лэдзі Бэрд» і «Бі», панеслі адпаведнае пакаранне. Японскі ўрад дае поўныя гарантыі аб непаўтарэнні падобных інцыдэнтаў у будучым.

Выказваючы задаволенне японскімі запэўненнямі, англійскі ўрад у адказваючай ноце ўказвае, што некаторыя пункты японскай ноты патрабуюць далейшага ўдакладнення праз перагаворы.

У СОЎНАРКОМЕ СССР і ЦК ВКП(б)

АБ ХОДЗЕ ПАДРЫХТОЎКІ ДА ВЕСНАВОЙ СЯЎБЫ

Разглядзеўшы пытанне аб ходзе падрыхтоўкі да веснавой сяўбы, Соўнарком СССР і ЦК ВКП(б) прызналі, што гэта работа праходзіць зусім нездавальняюча.

Пад пагрозу зрыву пастаўлены такія важнейшыя і неадкладныя работы, як рамонт трактараў, выбарка гаручага, засыпка і ачыстка насення і абмен гатунковага насення на радковае.

Асабліва слаба, у выніку бесклапотнасці ці непаваротлівасці мясцовых органаў, праводзіцца падрыхтоўка да веснавой сяўбы ў паўднёвых раёнах (Растоўская вобласць, Краснадарскі край, Сталінградская вобласць, Крымская АССР і інш.), а між тым на поўдні да веснавой сяўбы застаўся кароткі тэрмін.

План рамонту трактараў на 20 снежня 1937 года па СССР выкананы ўсяго толькі на 13 проц. Асабліва адстаюць у выкананні плана Чэчэна-Інгушская АССР (выканана 3 проц. плана), Грузінская ССР (выканана 6 проц. плана), Растоўская вобласць (выканана 11 проц. плана), Таджыкская ССР (выканана 7 проц. плана). Не ўсё добра і з якасцю рамонту трактараў.

На 15 снежня 1937 года засыпана ў насенфонды па СССР усяго толькі 76 проц. неабходнага насення і ачышчана насення толькі 18 проц. плана. Асабліва адстаюць Орджанікідзеўскі край (засыпана 68 проц. насення і ачышчана — 10 проц.), Сталінградская вобласць (засыпана — 87 проц., ачышчана — 18 проц. плана). У радзе месц у насенныя фонды засыпана нягоднае зярно.

Міжкалгасны абмен, а таксама абмен радковага зярна на гатунковае насенне з дзяржаўнага гатунковага фонду і Загатзярно, фактычна яшчэ не пачаты.

Соўнарком Саюза ССР і Цэнтральны Камітэт ВКП(б) прызналі зусім нецярпімым, што ў самы разгар падрыхтоўкі да сяўбы цэлы рад машынна-трактарных станцый і машынна-трактарных майстэрань, а таксама зямельных органаў, застаюцца без кіруючых работнікаў.

Нездавальняюча асвятляецца падрыхтоўка да веснавой сяўбы ў мясцовым друку. Друк не выкрывае канкрэтных вінаўнікаў зрыву рамонту трактараў, засыпкі і ачысткі насення і не праяўляе ініцыятывы ў арганізацыі соцыялістычнага спаборніцтва калгасаў і соўгасаў за лепшую падрыхтоўку да веснавой сяўбы.

Соўнарком Саюза ССР і Цэнтральны Камітэт ВКП(б) прапанавалі соўнаркомам саюзных і аўтаномных рэспублік, краявым і абласным выканкомам, ЦК нацкомпартый, крайкомам і абкомам неадкладна выправіць указаныя недахопы і правесці наступныя мерапрыемствы:

1. У паўднёвых раёнах у трохдзённы тэрмін, а ў паўночных раёнах за бліжэйшыя 5—7 дзён абмеркаваць пытанні падрыхтоўкі да веснавой сяўбы на сумесным пасяджэнні бюро абкома (крайкома) і прэзідыума аблвыканкома (крайвыканкома), а таксама на спецыяльных нарадах з удзелам сакратароў райкомаў, старшынь райвыканкомаў і дырэктароў МТС, заслухаўшы на гэтых нарадах даклады кіруючых работнікаў найбольш адстаючых у падрыхтоўцы да веснавой сяўбы раёнаў і намеціць канкрэтныя мерапрыемствы, забяспечваючыя поўную засыпку насення за бліжэйшыя дні, рашучае ўзмацненне зернаачысткі, абменных аперацый, рамонту трактараў і выбаркі гаручага.

Неабходна ўстанавіць кожнаму раёну, а ў раёне кожнаму калгасу, сціслыя тэрміны скончэння засыпкі насенных фондаў, цвёрды графік і тэрміны скончэння зернаачышчальных работ, а таксама канкрэтныя заданні па правядзенню абменных аперацый і завозу гаручага ў машынна-трактарныя станцыі і соўгасы.

Планы і графікі рамонту трактараў кожнай машынна-трактарнай майстэрні прапанавана перагледзець з такім разлікам, каб на працягу студзеня нагнаць прапушчанае ў чацвертым квартале і поўнасцю ліквідаваць адставанне ходу рамонтных работ.

2. Устанавіць жорсткі штодзенны кантроль за якасцю рамонту трактараў і падрыхтоўкай насення да сяўбы, не спыняючыся перад суровымі мерамі пакарання ў адносінах да вінаўнікаў нядобраякаснага рамонту і нядобраякаснай падрыхтоўкі насення да сяўбы.

3. Правесці з 5 па 15 студзеня ва ўсіх калгасах старанную праверку якасці засыпанага насення.

4. Арганізаваць у неабходных выпадках брыгады з кваліфікаваных рабочых гарадскіх прадпрыемстваў на чале з інжынерамі і тэхнікамі для пасылкі ў дапамогу тым машынна-трактарным майстэрням, у якіх рамонт трактараў не забяспечан тэхнічным кіраўніцтвам.

5. Да 15 студзеня ў паўднёвых раёнах і да 20 студзеня ў паўночных раёнах укамплектаваць усе машынна-трактарныя станцыі і майстэрні, а таксама раённыя зямельныя аддзелы праверанымі кіруючымі работнікамі і паведаміць аб выкананні СНК СССР і ЦК ВКП(б) не пазней 20 студзеня.

6. Арганізаваць шырока і з патрэбным штодзенным кіраўніцтвам спаборніцтва калгасаў і соўгасаў за лепшую падрыхтоўку да веснавой сяўбы. Звярнуць асаблівую ўвагу на ўмацаванне жывой сувязі партыйных арганізацый з калгасным актывам і стаханаўцамі.

7. Абавязаць рэдактароў газет штодзённа і канкрэтна асвятляць ход падрыхтоўкі да веснавой сяўбы і ход спаборніцтва, правяраючы на гэтым большэвіцкія здольнасці кіраўнікоў газет і іх уменне дапамагаць практычнай рабоце праз друк.

Напамінаючы соўнаркомам саюзных і аўтаномных рэспублік, краявым і абласным выканкомам, ЦК нацкомпартый, крайкомам і абкомам аб іх адказнасці за ўсю гэтую справу, СНК СССР і ЦК ВКП(б) прапанавалі ім паведаміць па паўднёвых раёнах не пазней 10 студзеня, а па паўночных раёнах — не пазней 15 студзеня 1938 года аб мерах, прынятых у выкананне выкладзеных вышэй указанняў Соўнаркома СССР і Цэнтральнага Камітэта ВКП(б), а з 15 студзеня па паўднёвых раёнах і з 20 студзеня па паўночных раёнах — кожную пяцідзёнку паведамляць аб ходзе падрыхтоўкі работ па сяўбе.

(ТАСС).

У АПОШНЮЮ ГАДЗІНУ

Заява прадстаўніка міністэрства замежных спраў Японіі

ТОКІО, 1 студзеня. (БЕЛТА). Агенцтва Домей Цусін апублікавала заяву прадстаўніка міністэрства замежных спраў ад 30 снежня наконт прадаўжэння совецка-японскай рыбалоўнай канвенцыі і падпісання ў Маскве пратакола аб прадаўжэнні. Спачатку прадстаўнік міністэрства напомніў аб адмаўленні совецкага ўрада ў мінулым годзе ў самы апошні момант падпісаць рыбалоўную згоду. Японскі ўрад, згодна заяве прадстаўніка міністэрства, быў вымушан падпісаць часовую згоду. Прадстаўнік міністэрства зноў паўтарыў ужо вядомыя сцверджанні, што «японскі ўрад з вясны 1937 года не раз ўгаварваў совецкі ўрад падпісаць згоду. Аднак совецкі ўрад не праяўляў схільнасці адначаць перагаворы». У заяве ўказваецца, што «была страчана ўсякая надзея на падпісанне згоды ў гэтым годзе. Японскі ўрад, каб знішчыць перашкоды да ажыццяўлення японскіх рыбалоўных правоў у новым годзе, парашыў заключыць часовую згоду».

Пачатак эканамічнага крызіса ў Англіі

ЛОНДАН, 2 студзеня. (БЕЛТА). 1938 год пачаўся ў Англіі ў абстаноўцы глыбокага песімізма. Наглядаемы ў апошні час эканамічны заняпад азначае сабой пачатак новага глыбокага крызіса.

Па даных міністэрства гандлю, агульны індэкс прамысловай вытворчасці знізіўся з 135,4 (у чэрвені) да 131,2. Колькасць зарэгістраваных беспрацоўных павялічылася з 1.310 тысяч у канцы верасня да 1.432 тысяч у канцы лістапада.

У фінансавых і дзелавых колах наглядаецца моцны непакой.

ЗАМАЦОЎВАЕМ ПАЛІТЫЧНУЮ РАБОТУ З МАСАМІ

За час выбараў у Вярхоўны Совет СССР у нашай пярвічнай партыйнай арганізацыі выраслі дзесяткі новых агітатараў і прапагандыстаў. Да выбараў налічвалася на фабрыцы толькі 12—15 агітатараў. Зараз іх сорак. Многія актыўна працавалі сярод працоўных, паказвалі большэвіцкія ўзоры работы. Такімі з'яўляюцца комуністы тт. Зальцман, Дабравольскі, Баскін і беспартыйныя тт. Гурэвіч, Хейман і інш.

Партыйная арганізацыя пасля скančэння выбараў паставіла перад кожным агітатарам задачу неадкладна замацаваць палітычна-масавую работу на абслугоўваемым намі ўчастку. Партком перагледзеў склад агітатараў і вылучыў для штодзеннай работы сярод насельніцтва 25 палітычна падрыхтаваных комуністаў, 8 комсамольцаў і 6 спачуваючых. У парткабінеце была наладжана для іх кансультацыя.

Агітатары цесна звязаны з насельніцтвам. На ўчастку працуе 9 гурткоў хатніх гаспадынь. Першая гутарка з слухачамі была прысвечана вывучэнню прамовы таварыша Сталіна на перадвыбарчай нарадзе Сталінскай акругі гор. Масквы. Зараз мы прыступаем да глыбокага вывучэння Канстытуцыі Беларускай Совецкай Соцыялістычнай Рэспублікі.

Партком забяспечыў бесперабойную работу гурткоў. У сувязі са зменнай работай на фабрыцы і, часамі, ад'ездам асобных таварышоў у камандзіроўкі, мы вылучылі ў кожны гурток трох агітатараў.

Хатнія гаспадыні цесна звязаны з жыццём нашай фабрыкі. Яны запрашаюцца намі на лекцыі, даклады, сходы. Гэтымі днямі ў клубе з іх удзелам быў склікан сход. Слухалі даклад аб перамозе сталінскага блока комуністаў і беспартыйных на выбарах у Вярхоўны Совет СССР і аб 15-годдзі СССР. Пасля гэтага арганізавалі культпаход у кіно на прагляд выдатнага фільма «Ленін у Кастрычніку».

2 студзеня мы арганізавалі ёлку для дзяцей, якія жывуць на тэрыторыі былога 45 участка. 1 студзеня хатнія гаспадыні прысутнічалі на бал-маскарадзе рабочых фабрыкі. Разам з рабочым калектывам радасна сустракалі яны новы 1938 год.

Перад агітатарамі пастаўлена задача ўцягнуць працоўных у фабрычныя гурткі самадзейнасці, разгарнуць работу па ліквідацыі непісьменнасці, адказваць штодзень на хвалюючыя іх пытанні.

У партыйнай арганізацыі выраслі актывісты выбарчай кампаніі. Мы прынялі ў партыю лепшага агітатара, спачуваючага т. Гарэліка. Афармляюцца дакументы для прыёму ў партыю чатырох лепшых комсамольцаў і яшчэ трох чалавек з групы спачуваючых.

Нашы агітатары будуць штодзенна знаёміць слухачоў гурткоў з пастановамі партыі і ўрада, з пытаннямі бягучай палітыкі, міжнародным становішчам нашай краіны, уцягваючы ў актыўнае палітычнае жыццё краіны працоўных, паказаўшых у дзень выбараў — 12 снежня — сваю згуртаванасць і бязмежную аддапасць слаўнай большэвіцкай партыі і вялікаму правадыру працоўных усяго свету, першаму ўсенароднаму дэпутату вялікаму Сталіну.

МАТУСЕВІЧ І. Е.,
сакратар парткома менскай абутковай фабрыкі імя Кагановіча.

РАЙКОМ НЕ КІРУЕ АГІТАТАРАМІ

У Кагановіцкім райкоме партыі (горад Менск) у першай выбарчай кампаніі ў Вярхоўны Совет СССР актыўна працавала сярод працоўных каля 1000 агітатараў, партыйных і непартыйных большэвікоў, якія неслі ў масы праўдзівыя словы партыі Леніна — Сталіна.

Пасля выбараў прайшло больш месяца. Аднак райком партыі і асобныя пярвічныя партыйныя арганізацыі не ўзяліся пабольшэвіцку за замацаванне дасягнутых поспехаў, за выхаванне новых кадраў агітатараў і, па сутнасці, згарнулі палітычную работу ў масах.

Аб гэтым ярка сведчыць нарада агітатараў, якая праведзена райкомам партыі 30 снежня.

На нарадзе высветлілася, што пярвічныя партыйныя арганізацыі Наргасінстытута, фабрыкі імя Тэльмана і іншых зусім спынілі работу з агітатарамі. Сакратары парткомаў чакаюць указанняў зверху, яны захапіліся дасягнутымі поспехамі палітычнай агітацыі ў часе выбараў і лічаць, што зараз можна адпачыць. Літаральна такія-ж шкодныя настроі пануюць і ў райкоме партыі.

Работніца фабрыкі імя Куйбышава — агітатар тав. Сімон расказала выдатныя прыклады ўласнага палітычнага росту.

— Раней я не адважвалася брацца за выкананне партыйных даручэнняў. Заўсёды думала, што не пад сілу яны мне. І толькі ў перыяд падрыхтоўкі да выбараў я пераканалася, што магу з гонарам выконваць даручэнні партыі. Мне прыйшлося заўсёды глыбока рыхтавацца да заняткаў гуртка, многа чытаць.

— Прайшлі выбары, — гаворыць яна, — і ўсё супакоілася. Райком партыі нават не сабраў нас, не пагутарыў, як мы працавалі на ўчастках, не расказаў нам, што мы павінны рабіць далей. Так прайшло каля 15 дзён. Я, па ўласнай ініцыятыве, пайшла ў свой гурток. Сабрала слухачоў і спытала, што цікавіць іх. Яны надзвычайна ўзрадаваліся прыходу агітатара і прасілі расказваць ім аб падзеях у Іспаніі, Кітаі, аб перамогах соцыялізма ў СССР.

— 25 снежня я сабрала гурток, і мы глыбока вывучылі прамову таварыша Сталіна на сходзе выбаршчыкаў Сталінскай акругі горада Масквы. На другі дзень слухалі даклад таварыша Сталіна на Надзвычайным VIII Усесаюзным З'ездзе Советаў, запісаны на патэфонныя пласцінкі. Я арганізавала калектыўны паход слухачоў у кінотаэтр, дзе яны бачылі выдатную карціну «Ленін у Кастрычніку».

Агітатар тав. Каган таксама крытыкуе райком партыі за слабую дапамогу.—Мы не ведалі, што рабіць пасля выбараў. А слухачы прасілі працоўжваць заняткі ў гуртках. Праўда, я правёў адны заняткі. Расказаў ім аб 20-й гадавіне НКВД, прачытаў артыкул тав. Закоўскага аб каварных метадах работы замежных разведак. Усё гэта толькі пачатак.

У сваіх выступленнях агітатары тт. Дабравольскі, Венгерка і інш. расказвалі аб большэвіцкіх прыкладах разгортвання палітычнай агітацыі сярод мас у дні падрыхтоўкі да выбараў. Яны рэзка крытыкавалі райком партыі за неаператыўнасць, адсутнасць неабходнай дапамогі агітатарам.

Нарада паказала, што агітатары гараць жаданнем працаваць у сваіх гуртках. Райком партыі абавязан аказаць ім у гэтым большэвіцкую дапамогу.

М. АСТАПЕНКА.

200 дзяцей чэрвеньскага дзіцячага дома весела і радасна сустракалі новы год. Усе яны атрымалі навагоднія падарункі. НА ЗДЫМКУ: Зіна Савіч і Зіна Дземідовіч з атрыманымі падарункамі.
Фото Я. Салавейчыка.

РАСТУЦЬ ТАЛЕНТЫ БЕЛАРУСКАГА НАРОДА

Па заданню Дома народнай творчасці, мне давялося быць на куставой калгаснай алімпіядзе ў м. Жыткавічах. Якою жыццерадаснаю і таленавітаю стала наша квітнеючая калгасная моладзь! На алімпіядзе я чула шмат сапраўды народных беларускіх песень, якія цудоўна выконваюцца калгаснікамі. Я чула як 78-гадовы калгаснік-стаханавец тав. Стахоўскі—на самадзельнай дудцы з велізарным пачуццём іграў народныя беларускія матывы. Я бачыла, як старуха-калгасніца Пятроўская арыгінальна і прыгожа выканала беларускі танец лявоніху. Выключна прыгожы стыль гэтага танца рэдка паказваецца на нашых сцэнах і мне здаецца, што нашым беларускім акторам балета неабходна пераняць гэты ўзор народнага танца. Выдатны хор, які стварыў калгас «Прамень комуны», з вялікай выразнасцю выканаў песню пра Сталіна, песню пра Шчорса, «Арлёнак» і інш. З калектыва гэтага хора мною былі адабраны тры чалавекі ў оперную студыю і 2 чал. — у харавую. З адабраных асабліва вылучаецца калгасніца тав. Дземчанка, якая валодае выдатнымі вакальнымі і драматычнымі данымі. Цікава адзначыць, што зараз у калгасах становіцца ўсё больш і больш таленавітых, добра сыграных сямейных аркестраў. Сям'я Малінoўскіх з'яўляецца адной з такіх сем'яў. Бацька, двое сыноў, 8-гадовая дачка — выдатна іграюць на ўсіх інструментах. Старшы сын кіруе гэтым сямейным аркестрам. Выключныя самародкі ёсць сярод калгаснай дзетвары. 11-гадовы Вася Саванчук з калгаса «Завет Леніна», Нараўлянскага раёна, іграе ў сваім сямейным аркестры, валодае выключна музычным слыхам, іграе на кларнеце, скрыпцы, балне і іншых народных інструментах. Апрача гэтага, ён выконвае акрабатычныя танцы і асобныя акрабатычныя нумары, здзіўляючы гледачоў сваёй гібкасцю і пластыкай. Выключныя здольнасці ў галіне танца паказалі дзеці калгаснікаў Надзя Ляхавец і Цыля Ліўшыц, з калгаса «Прагрэс», Лельчыцкага раёна.

Дом народнай творчасці і Камітэт па справах мастацтваў пры СНК БССР павінны аказаць жывую, практычную дапамогу ўсім відам калгаснай мастацкай самадзейнасці. Неабходна шырэй разгарнуць работу па выяўленню асабліва здольных членаў мастацкіх гурткоў і дзяцей у мэтах аказання рэальнай дапамогі ў развіцці іх здольнасцей. Трэба накіраваць іх на вучобу ў кансерваторыю, оперную і балетную студыі.

Такі магутны росквіт народных талентаў мог ажыццявіцца толькі дзякуючы клопатам большэвіцкай партыі і нашага любімага правадыра і настаўніка таварыша Сталіна аб беларускім народзе.

Г. ЛЕВІНА,
артыстка Дзяржаўнага тэатра оперы і балета.

ФІНАЛЬНЫ ПРАГЛЯД МАСТАЦКАЙ САМАДЗЕЙНАСЦІ

30 снежня ў клубе работнікаў асветы адбыўся фінальны прагляд мастацкай самадзейнасці работнікаў профсаюза медсанпрацы БССР. У фінальным паказе прымалі ўдзел калектывы Менска, Віцебска, Оршы, Бабруйска, Слуцка і Уздзы.

Лепшыя калектывы і асобныя выканаўцы атрымалі грашовыя прэміі і пахвальныя граматы. Сярод прэміраваных — тав. Кушнер (Орша), таленавіты выканаўца ролі Наталкі ў оперы «Наталка Палтаўка», тав. Сапожнікава (Віцебск) — выканаўца яўрэйскіх жанравых песень, калектыў танцавальшчыц Уздзы, джаз-аркестр саюза медсанпрацы, хор Бабруйскага ваеннага шпіталя і інш.

ЯК У ОРШЫ РАЗУМЕЮЦЬ ПІЛЬНАСЦЬ

Здарылася гэта нечакана. Семнаццацігадовага студэнта II курса Педагагічнага вучылішча Шаўпова абвінавацілі ў трацкізме, антысемітызме і падрыўной рабоце. Юнак са слязамі на вачах імкнецца даказаць, што ён ніколі ў сваім жыцці такіх ганебных спраў не рабіў. Але яму, сыну калгасніка, не вераць. «Пільныя» аршанскія дзядзькі дабіваюцца выключэння юнака з комсамола, пасля выключаюць з вучылішча, а рэчы выкідаюць на снег. Шаўцоў «выкрыты» і справа аб ім нікога больш не цікавіць. Райком партыі і РК комсамола ад яго адвярнуліся. Рэдакцыя раённай газеты «Ленінскі прызыў» не пажадала нікога турбаваць, лічачы, што яе «хата з краю», і пазбавіла Шаўпова права пісаць. А да гэтага ён быў адным з актыўных дапісчыкаў.

У чым-жа такім злачынным зінавацяць студэнта Шаўпова? Няўжо, сапраўды, малады хлопец здольны на такія агідныя справы, у якіх яго абвінавацілі? Не. Справа — у характары. Шаўцоў не мірыўся з бясчынствамі ў вучылішчы, выкрываў іх, як гэта падказвала яго, яшчэ не аформленая, свядомасць. Пачалося з таго, што Шаўцоў абвінаваціў дырэктара вучылішча Левіна ў няправільных дзеяннях. Левін загадаў змясціць у інтэрнаце студэнта 1-га курса Маневіча, які жыў у лепшых жыллёвых умовах, чым іншыя студэнты. Маневіч — сваяк сакратара райкома партыі тав. Чарнякова, у інтэрнаце вострай патрэбы не меў, але каб дагадзіць начальству Левін, наперакор жаданню студэнтаў, змясціў хлопца ў пакоі. Гэта абвастрыла ўзаемаадносіны.

Дастаткова было праз два месяцы пасля гэтага сказаць Маневічу, што Шаўцоў дапусціў антысемітызм, як Левін узяўся за «выкрыццё» Шаўпова. Ён выклікае ў кабінет другіх студэнтаў (Семашку, Батоўскага і інш.) і прымушае іх пацвердзіць заяву Маневіча. І абвінавацілі хлопца ў антысемітызме, хоць ён катэгарычна гэтага не прызнае, як не прызнаюць і не пацвярджаюць другія студэнты, у тым ліку і Батоўскі.

Такім чынам, актывіст, комсамолец, член радкалегіі насценгазеты залічан у стан варожых людзей. Ён пазбаўлен права на асвету. Як гэта лёгка ўсё робіцца! Дырэктар вучылішча Левін, парторг Хадаровіч знялі з сябе адказнасць за выхаванне хлопца, адвярнуліся ад яго. Такая сістэма—зусім не выпадковасць. Варта прыглядзецца да яе бліжэй.

Аказваецца, Левін, прысланы нібы на ліквідацыю недахопаў, на справе праводзіць практыку ранейшага кіраўніцтва. Вораг народа, які сядзеў у Аршанскім РК КП(б)Б, накіраваў свядома невука Левіна ў педагагічную ўстанову, каб яшчэ больш разбураць яе. Становішча спраў у вучылішчы непрыглядная. Няма выкладчыкаў, адсутнічае барацьба за якасць набору, панаўнейшы развал палітыка-выхаваўчай работы. Левін не па-совецку адносіцца да студэнцтва. Яго асноўны метад «выхавання» — нясносныя здзекі, грубасць. З кабінета яго студэнт без слёз не выходзіць. Умовы жылля і харчавання студэнтаў абсалютна не цікавяць яго.

Замест палепшання матэрыяльных умоў студэнцтва, Левін стварае ў многіх з іх незадаволенасць. Ён прыдушыў крытыку і самакрытыку. Можна прывесці дзесяткі прозвішч студэнтаў, якія так запалоханы, што слова прагаварыць не адважваюцца. У гэтым недапушчальным становішчы вінават і загадчык вучэбнай часткі тав. Тодрын, які выклікае да сябе ў кабінет студэнтаў і «спавядае» за правільную крытыку.

Ясна адно, што райком партыі, добра ведаючы пра становішча спраў у вучылішчы, мірыцца з бясчынствамі Левіна, які здзекуецца над студэнтамі, пазбаўляе іх права на асвету без падстаў на гэта. Мірыцца райком і з тым, што парторг вучылішча Хадаровіч і пальцам не варухнуў, каб наладзіць палітыка-выхаваўчую работу і прыняць меры да ліквідацыі праяўленняў варожай дзейнасці, што ёсць у вучылішчы.

П. КАВАЛЁЎ,
М. АСТАПЕНКА.

ЛІКВІДАВАЦЬ ШКОДНІЦТВА У ЭЛЕКТРАГАСПАДАРЦЫ

На Гомельскім кандытарскім камбінаце «Спартак» па-шкодніцку выдаткоўваецца электраэнергія. Ворагі народа, якія доўгі час арудавалі на камбінаце, прыклалі ўсялякія намаганні да таго, каб нашкодзіць на гэтым важнейшым участку.

Калі спытаеце ў дырэкцыі, ці ёсць планавыя лічбы выдаткоўвання электраэнергіі, то вам адкажуць, што камбінат павінен выдаткаваць на працягу года на электраэнергію 67.697 руб., на справе-ж толькі за 9 месяцаў 1937 года тут выдаткавана 115.125 руб.

У цэхах няма электралічыльнікаў для падліку выдатку электраэнергіі. Ніхто і ніколі не займаўся вывучэннем неабходнай тэхнічнай нормы электраэнергіі пры выпуску адной тоны прадукцыі. Калі-ж у планавым аддзеле фармальна ёсць нейкія лічбы, то яны не маюць пад сабой ніякай тэхнічна грунтоўнай базы.

Пры ўстаноўцы абсталявання на камбінаце быў галоўны механік — вораг народа — наўмысля ставіў маторы павышанай магутнасці. У карамельным цэху для прывядзення ў рух вакуум-апаратаў па тэхнічнаму разліку патрэбен электраматор магутнасцю ў 4,5 кіловат, з тут стаіць матор у 7,4 кіловат.

У карамельным цэху стаіць матор, які прыводзіць у рух вентылятар для падачы паветра да лінейных і штампуючых машын магутнасцю ў 7,4 кіловат, замест патрэбнага ў 5,5 кіловат.

Мімаволі ўстае пытанне, як-жа тут вылічваюць выдатак электраэнергіі па маторнай і асвятляльнай групах, калі няма лічыльнікаў?

На камбінаце зусім адсутнічае гаспадарчы разлік пры выдаткоўванні электраэнергіі. Начальнікі цэхаў не цікавяцца, колькі іх цэх забірае электраэнергіі. «Круціцца матор, ну і добра, а аб астатнім мы ведаць не хочам», — разважаюць гэтыя нядбайныя кіраўнікі. У рэзультаце — вялікая колькасць электраэнергіі трапіцца на халасты ход матораў. У карамельным цэху лінейныя і штампуючыя машыны не спыняюць у часе абедзенага перапынку. Не адчуваецца дысцыпліны і клопатаў аб зберажэнні электраэнергіі таксама з боку майстроў.

А. ГРЫНЬКО.
г. Гомель.

А. АЗІЗ'ЯН

ПЕРАМОГА ЛЕНІНСКА-СТАЛІНСКАГА КААПЕРАТЫЎНАГА ПЛАНА

(Да 15-годдзя артыкула В. І. ЛЕНІНА „Аб кааперацыі“)

«...З Расіі нэпаўскай будзе Расія соцыялістычная», — так закончыў В. І. Ленін сваю прамову на пленуме Моссовета ў лістападзе 1922 года. Гэтыя натхнёныя прароцкія словы, поўныя найвялікшай сілы і ўпэўненасці ў магчымасць пабудовы соцыялізма ў нашай краіне, сталі цяпер жывой, неабвержнай сапраўднасцю. Велічны будынак соцыялістычнага грамадства пабудаван. Ён пабудаван пад кіраўніцтвам таварыша Сталіна, які ў жорсткай барацьбе з шматлікімі ворагамі народа адстаяў ленінскую праграму пабудовы соцыялізма, узбагаціў гэту праграму і кіраваў праваядзеннем яе ў жыццё. Вынікі гэтай слаўнай гераічнай барацьбы запечатлены ў Сталінскай Канстытуцыі.

У студзені і лютым 1923 года Ленін, ужо скаваны цяжкай хваробай, дыктаваў свае апошнія артыкулы: «Старонкі з дзённіка», «Аб кааперацыі», «Аб нашай рэвалюцыі», «Як нам рэарганізаваць Рабкрын» і «Лепш менш, ды лепш». Пытанні, закранутыя ў іх, мелі першаступеннае значэнне для далейшага лёсу соцыялістычнай рэвалюцыі. Гэтыя артыкулы арганічна звязаны з усімі папярэднімі выступленнямі Леніна і разам з імі ўяўлялі сабой адзіную праграму пабудовы соцыялізма ў нашай краіне.

Артыкул Леніна «Аб кааперацыі» (**В. І. Ленін. Творы, том XXVII, стар. 391—397**) — буйнейшы дакумент барацьбы за перамогу калгаснага ладу. Працоўныя Совецкага Саюза з гонарам гавораць цяпер аб сусветна-гістарычнай перамозе соцыялістычнай рэвалюцыі — аб калектывізацыі мільёнаў дробных сялянскіх гаспадарак.

Гэта перамога дасталася не лёгка. Партыі Леніна—Сталіна прыйшлося прарабіць гіганцкую работу для таго, каб падрыхтаваць сялян да калектывізацыі.

У свой час Маркс і Энгельс прадбачылі, што перамогшы пролетарыят выкарыстае кааператыўную форму аб'яднання, каб вырваць дробнага селяніна з жабрацтва і беднасці, пакончыць з ідыётызмам вясковага жыцця — спадчынай панавання буржуазіі. Пры панаванні дробнай вытворчасці ў земляробстве адбываецца велізарнае растачэнне чалавечых сіл. Сродкі вытворчасці раздроблены, вытворцы абасоблены. Селянін надрываецца ў катаржнай працы. Улада зямлі прыкоўвае яго да дробнага кавалку, ён чапляецца за гэту здань уласнасці і становіцца аб'ектам страшэннай эксплаатацыі. Дробнае земляробства няздольна вывесці селяніна з жабрацтва і голаду. Гэта можа быць дасягнута толькі пры аб'яднанні дробных сялянскіх гаспадарак.

Кааперацыя пры панаванні капітала — толькі адна з форм капіталістычнай эксплаатацыі сялян. Кааператыўныя прадпрыемствы зрошчваюцца з прыватна-капіталістычнымі і з'яўляюцца праваднікамі іх палітыкі. Таму, указваў Ленін у сваім артыкуле «Аб кааперацыі», утапічны і нерэальныя былі фантазіі старых кааператараў (Роберт Оуэн і іншыя), якія «марылі аб мірным пераўтварэнні соцыялізмам сучаснага грамадства без уліку такога асноўнага пытання, як пытанне аб класавай барацьбе, аб заваяванні палітычнай улады рабочым класам, аб звяржэнні панавання класа эксплуататараў».

Толькі пры дыктатуры рабочага класа, пры нацыяналізацыі зямлі, банкаў, буйной індустрыі, пры сканцэнтраванні камандных вышынь у руках рабочага класа, кааперацыя становіцца тым каналам, праз які рабочы клас, устанавіўшы эканамічнае супрацоўніцтва са сваім саюзнікам — селянінам, вядзе яго па соцыялістычнаму шляху. А што значыць весці сялянства па соцыялістычнаму шляху? Як перарабіць устаяўшуюся вякамі дробнаўласніцкую псіхалогію аднаасобніка-селяніна? Гэта, вучаць Ленін і Сталін, можа быць дасягнута толькі пры пераходзе дробных сялянскіх гаспадарак да грамадскай буйной гаспадаркі, асновай на буйной машыннай тэхніцы. Толькі матэрыяльная база, толькі прымяненне машын у масавым маштабе можа перавыхаваць селяніна-аднаасобніка з яго дробнаўласніцкай псіхалогіяй.

Але такой матэрыяльнай базы для тэхнічнага пераўзбраення сельскай гаспадаркі на першапачатковых этапах развіцця Совецкай рэспублікі ў нас не было.

Ва ўмовах пераважання дробных сялянскіх гаспадарак, ва ўмовах, калі калгасы і соўгасы былі невялікімі астраўкамі ў акіяне дробна-таварнай індывідуальнай вытворчасці, кааперацыя ва ўсіх яе відах (спажывецкая, збыта-снабжэнчая і т. п.) была найбольш даступнай і лёгкай формай для пераходу сялян да вышэйшай формы кааперацыі — да калектыўнай вытворчасці. Асаблівасць ленінска-сталінскага кааператыўнага плана заключаецца ў тым, што рабочы клас па меры росту сіл соцыялізма, па меры ўмацавання сваіх камандных пазіцый вядзе сялянства ад ніжэйшых форм кааперацыі да вышэйшых.

«Праводзіць ленінскі кааператыўны план, — пісаў таварыш Сталін, — гэта значыць падымаць сялянства ад кааперацыі збытавой і снабжэнчай да кааперацыі вытворчай, да кааперацыі, так сказаць, калгаснай» (**І. Сталін. «Пытанні ленінізма». Стар. 215—216**).

У калгасах мы маем ужо кааперацыю вытворчасці, аграмаджанне ўсіх сродкаў вытворчасці.

Асаблівасць ленінскага артыкула «Аб кааперацыі» заключаецца ў тым, што ён агледзеў увесь ланцуг кааператыўнага плана. Ленін у сваім артыкуле заклікаў да шырокага развіцця кааперацыі і начартаў праграму соцыялістычнага перабудавання вёскі. «Лад цывілізаваных кааператараў, — пісаў Ленін, — пры грамадскай уласнасці на сродкі вытворчасці, пры класавай перамозе пролетарыята над буржуазіяй — гэта ёсць лад соцыялізма».

Партыя пад кіраўніцтвам таварыша Сталіна выступіла на барацьбу за перамогу соцыялізма.

Наперакор шалёнаму супраціўленню трацкісцка-бухарынскай банды шпіёнаў, партыя ажыццявіла праграму індустрыялізацыі, абвешчаную таварышам Сталіным на XIV з'ездзе. Сталінская праграма соцыялістычнай індустрыялізацыі паслужыла асновай для заваявання тэхніка-эканамічнай незалежнасці нашай краіны, для стварэння матэрыяльнай базы соцыялістычнай рэканструкцыі ўсёй народнай гаспадаркі і ў тым ліку ўсёй сельскагаспадарчай вытворчасці. Гэта праграма паслужыла асновай умацавання абароннай магутнасці краіны.

Матэрыяльная база пабудовы соцыялізма, аб неабходнасці стварэння якой гаварыў Ленін у сваім артыкуле, паспяхова стваралася. Сялянства на сваім уласным вопыце пераканалася ў выгаднасці калектыўных форм вытворчасці. У 1929 годзе сялянства масамі стала ўступаць у калгасы. Гэта быў год вялікага пералому: у калгасы пайшоў серадняк. Упершыню сфармуляваны таварышам Сталіным лозунг ліквідацыі кулацтва як класа адкрыў новую старонку ў развіцці дыктатуры рабочага класа.

Калектывізацыя праходзіла на аснове непарушаемых ленінскіх прынцыпаў. Ленін у артыкуле «Аб кааперацыі» ўказваў, што сялянства трэба весці да новых парадкаў магчыма больш простым, лёгкім і даступным спосабам.

Калектывізацыя праводзілася на прынцыпах добраахвотнасці. І калі з'явіліся людзі, якія ў пагоні за голай колькасцю сям-там прымянялі недапушчальныя метады ўцягнення сялян у калгасы, таварыш Сталін выступіў з артыкулам «Галавакружэнне ад поспехаў», які заклікаў да парадку людзей, прабаваўшых адміністраваць. Выступленне таварыша Сталіна прывяло да ліквідацыі скажэнняў у справе калектывізацыі і да магутных перамог калгаснага руху.

Рашаючую роль у арганізацыі і ўмацаванні калгасаў адыгралі машынна-трактарныя станцыі. Таварыш Сталін на XV з'ездзе партыі, з'ездзе калектывізацыі, высунуў ідэю арганізацыі машынна-трактарных станцый. Таварыш Сталін прапанаваў шырока скарыстаць меўшыйся ўжо першы вопыт гэтых станцый, каб усямерна ўзмацніць тэхнічнае ўзбраенне сельскай гаспадаркі. Ідэя арганізацыі МТС бліскуча сябе апраўдала.

У артыкуле «Аб кааперацыі» Ленін указваў, што трэба ўмець злучаць прыватны інтарэс асобных работнікаў вытворчасці з інтарэсамі дзяржавы, падпарадкоўваць прыватныя інтарэсы грамадскім. Сталінскі статут сельскагаспадарчай арцелі поўнасцю забяспечыў ажыццяўленне гэтага прынцыпа. Таварыш Сталін не раз указваў, што ключ да ўмацавання калгасаў — у спалучэнні асабістых інтарэсаў калгасніка з грамадскімі інтарэсамі калгасаў, у прыстасаванні асабістых бытавых інтарэсаў ад грамадскіх.

У артыкуле «Аб кааперацыі» Ленін пісаў: «Кожны грамадскі лад узнікае толькі пры фінансавым падтрыманні пэўнага класа».

І гэта ленінскае ўказанне праведзена ў жыццё з усёй паслядоўнасцю. Совецкая дзяржава ўкладвала велізарныя сродкі для развіцця калгасаў, для стварэння магутнай індустрыі, квітнеючай эканомікі соцыялізма. Капітальныя ўкладанні ў народную гаспадарку дасягнулі гіганцкіх лічбаў. У 1924—28 гг. у народную гаспадарку было ўкладзена 11,1 мільярда рублёў, у 1929—32 гг. — 53,1 мільярда рублёў, а ў наступныя чатыры годы—1933—1936 гг. — 117,1 мільярда рублёў!

Партыя паслядоўна праводзіла ўказанні Леніна і Сталіна аб тым, што толькі соцыялістычная арганізацыя вытворчасці, буйная машынная тэхніка могуць перавыхаваць селяніна. Наша квітнеючая соцыялістычная індустрыя багата снабжае калгаснае сялянства першакласнымі машынамі. Сельскагаспадарчая праца становіцца розпавіднасцю індустрыяльнай працы. Ленін гаварыў, што калі даць селяніну 100 тыс. трактараў, то ён скажа: «Я за комунію». Цяпер у сельскай гаспадарцы ёсць 450 тыс. трактараў, 120 тыс. камбайнаў, 120 тыс. грузавых аўтамабіляў. Совецкая ўлада назаўсёды вызваліла сялянства ад рабскай, катаржнай працы на дапатопных сельскагаспадарчых прыладах.

Машына ў капіталістычных краінах прыносіць дробным сялянам разарэнне, жабрацтва, гібель. Іншая справа ў СССР. Буйная машына ў краіне соцыялізма стала магутным сродкам, пры дапамозе якога калгаснік узнімаецца на вышэйшы ўзровень заможнасці і культуры.

Дзякуючы соцыялістычнай сістэме прадукцыйныя сілы сельскай гаспадаркі быстра растуць. Калгасная гаспадарка разам з соўгасамі, калі мець на ўвазе ўсе яе галіны, дае цяпер удвая больш прадуктаў, чым сельская гаспадарка даваеннага часу. Сталінскі лозунг аб 7—8 мільярдах пудоў хлеба паспяхова выконваецца. У 1937 годзе ўраджай ужо дасягнуў амаль 7 мільярдаў пудоў хлеба.

Дзякуючы калгаснаму ладу ліквідавана жабрацтва і беднасць у вёсцы. Да рэвалюцыі сярод сялянскіх двароў было: 65 працэнтаў беднякоў, 20 працэнтаў сераднякоў, 15 працэнтаў кулакоў. З усяго ліку сялянскіх двароў было: бясконных — 30 працэнтаў, безінвентарных — 34 працэнты, беспрацоўных — 15 працэнтаў. Такая сумная карціна жудаснай беднасці і жабрацтва старой вёскі!

Пасля Вялікай Кастрычніцкай соцыялістычнай рэвалюцыі кулак быў падрэзан, беднаты стала значна менш, вёска асераднячылася. У 1928—29 гг. было: беднаты — 35 процэнтаў, сераднякоў — 60 процэнтаў, кулакоў — 4—5 процэнтаў.

Перамога калгаснага ладу ў нашай краіне ў корані змяніла становішча. Цяпер кулацтва ў нас няма. Калгасны лад назаўсёды пакончыў з беднасцю ў вёсцы, ліквідавана катэгорыя немаёмных, бясконных, безінвентарных і беззямельных гаспадарак. Без гэтага не было-б знішчана беспрацоўе ў горадзе і ў вёсцы.

Звыш 40 мільёнаў галоднай беднаты дарэвалюцыйнай вёскі перайшлі ў калгасы і ператварыліся ў забяспечаных людзей, паспяхова будуючых заможнае жыццё.

Усё гэта дасягнута ў вялікай, упартай барацьбе большэвікоў з шматлікімі ворагамі, у жорсткай барацьбе з трацкісцка-бухарынскім ахвосцем, прабаваўшым аднавіць у нашай краіне ўладу капіталістаў і памешчыкаў. Трацкісцка-бухарынскія шпіёны і шкоднікі прабавалі ператварыць нашу краіну ў калонію фашызма. Гнусныя замыслы падлейшых ворагаў народа поўнасцю выкрыты! Карныя органы совецкай дзяржавы пры падтрыманні ўсяго совецкага народа знойдуць і знішчаць ворагаў — усіх да аднаго.

Выбары ў Вярхоўны Совет СССР прадэманстравалі выключнае маральнае і палітычнае адзінства совецкага народа. Сцягам гэтага адзінства з'яўляецца вялікі геній рэвалюцыі, бацька, настаўнік і друг усіх працоўных таварыш Сталін. З бязмежна любімым імем таварыша Сталіна народы СССР зазяваюць сваю гераічную барацьбу за шчаслівую сучаснасць і за яшчэ больш выдатную будучыню.

Няма такой сілы на зямлі, якая магла-б пахіснуць несакрушальны будынак соцыялізма. Як зяніцу вока новае совецкае сялянства ахоўвае калгасны лад. Варожае ахвосце, нікчэмныя асколкі трацкісцка-бухарынскай банды шпіёнаў і дыверсантаў сям-там прабуюць яшчэ шкодзіць калгаснаму будаўніцтву. Трэба бязлітасна выкрываць ворагаў, знішчаць іх, рашуча прасякаючы іх шкодніцкую, гнусную дзейнасць. Цесна згуртаваныя вакол партыі Леніна — Сталіна, працоўныя нашай краіны з гордасцю прыступаюць да барацьбы за ажыццяўленне трэцяй сталінскай пяцігодкі, ідучы ўсё да новых і новых соцыялістычных перамог, да ззяючых вышынь комунізма.

Справы Бярэзінскага раёна

У Бярэзінскім раёне груба парушаюць гістарычную пастанову партыі і ўрада ад 2 жніўня 1937 года аб аказанні дапамогі сялянству БССР і аб ліквідацыі вынікаў шкодніцтва.

Аднаасобнікі вёсак Хваточка, Несцяроўка яшчэ і цяпер не атрымалі зямлі і сенакоса. Зямля, якою яны карысталіся да 1936 года, адышла пад калгасы. Пагосцкі сельсовет нічога не зрабіў, каб надзяліць аднаасобнікаў зямлёй.

Былы старшыня Пагосцкага сельсовета Сямашка не толькі не забяспечыў выкананне пастановы партыі і ўрада, але сам злачынна зрываў яе, даводзячы аднаасобнікам сельгаспадатак і зернапастаўкі за зямлю, якой у іх не было.

Не толькі ў гэтым праяўлялася шкодная дзейнасць Сямашкі. Незаконнае забранне маемасці ў аднаасобнікаў, прысваенне грошай, узятых незаконна ў выглядзе штрафаў, характарызуюць дзейнасць Сямашкі за час яго прабывання на пасадзе старшыні Пагосцкага сельсовета. За ўсе гэтыя злачынствы яго не толькі не пакаралі, але яшчэ перавялі на пасаду начальніка Бярэзінскага пашпартнага стала.

Усе злачынствы, якія рабіў Сямашка, пакрываў загадчык райфа Юлкін. Ён-жа і сам не спыняўся перад тым, каб залезці ў дзяржаўную касу, а каб яго злачынствы не выкрылі, Юлкін даў галоўнаму бухгалтару райфа Нямірка карову, якую незаконна забраў у селяніна.

Стаўленік былога старшыні РВК сакратар РВК Цыпін, які не раз ламаў замкі ў аднаасобнікаў, забіраў незаконна ў іх маёмасць, збіваў людзей,—нядаўна вылучан на адказную работу.

Аб усіх гэтых злачынствах добра ведае раённы пракурор Крутковіч, але як ён можа рэагаваць, калі сам не раз прымаў актыўны ўдзел у злачынных справах замаскіраваўшыхся ворагаў.

Партыйнай арганізацыі неабходна пабольшэвіцку ўзяцца за ачыстку раёна ад шкоднікаў. **К. Н.**

—o—

Бяздушныя адносіны да людзей

Бяздушна, бюракратычна адносіцца да людзей начальнік новамеханічнага цэха завода імя Кірава тав. Скрыпко. Яшчэ ў мінулым годзе, па хваробе вачэй, урачы забаранілі мне працаваць на начной змене. Але адміністрацыя завода і цэха не перавялі мяне на дзенную працу. Некалькі дзён назад тав. Скрыпко папярэдзіў мяне, што я буду працаваць або толькі ноччу, або мяне звольняць з завода.

Скрыпко груба адносіцца да рабочых. Ён любіць тых толькі, хто ліслівіць перад ім. Тыя-ж, хто гэтага не робіць, не карыстаюцца пашанай у Скрыпко. На працягу года я абучаў чатырох вучняў. За абучэнне, як правіла, выплочваецца ўзнагарода. Большасць майстроў ужо атрымала належачую ім узнагароду. Мне-ж Скрыпко свядома затрымлівае выплату. Звярнуўся я ў РКК, але і тут таксама гэту справу змазалі.

М. І. РОД,
стругальшчык менскага завода імя Кірава.

—o—

Нядбайнасць старшыні калгаса

Зрыў падрыхтоўкі і дрэннае правядзенне самой сяўбы ў калгасе «Чырвоны барацьбіт», Асавецкага сельсовета (Любанскі раён), у мінулым годзе не з'явілася павучальным урокам для кіраўніцтва нашага калгаса. Старшыня калгаса Даўгучыц праяўляе поўную бескляпотнасць і ў гэтым годзе. Ён па-шкодніцку разважае:

— Да вясны яшчэ далёка, паспеем падрыхтавацца.

А між тым становішча з падрыхтоўкай да вясенняй сяўбы ў калгасе з рук вон дрэннае. Пасеўныя і страхавыя фонды не засыпаны і не ачышчаны, не гаворачы ўжо аб іх апрацоўванні. Збруя парвана, да рамонту яе не прыступілі. Плугоў няспраўных у калгасе 34, рамонт іх яшчэ не пачаты. З 51 калёс усяго 11 спраўных, астатнія звалены ў кучу. Не лепш абстаіць справа з доглядам коней і падрыхтоўкай іх да вясны. **АЗЛОМЕЦ.**

—o—

Чаму не судзяць Сысова?

Доўгі час былы старшыня Пухавіцкага сельсовета (Пухавіцкі раён) Сысоў здзекваўся з працоўнага сялянства. Разам са сваім сакратаром Леўчыкам, ён з шкодніцкай мэтай — выклікаць незадаволенне сялян — праводзіў масавае забранне маемасці, якую яны прысвойвалі.

Зарваўшыяся ворагі дайшлі да таго, што свядома разбуралі гаспадаркі калгаснікаў і аднаасобнікаў.

Не раз Сысоў самавольна забіраў у калгасах сена, канюшыну, збожжа і іншае дабро. Не раз ён вымагаў хабар як у аднаасобнікаў, так і ў калгаснікаў. Грошы, што паступалі па гербавых зборах, ён клаў сабе ў кішэню.

Нядаўна Сысоў, Леўчык з кампаніяй сваіх субутыльнікаў ноччу, напіўшыся, злавілі грамадзяніна Рабіновіча, якога раней Сысоў не раз эксплаатаваў; прывялі яго ў сельсовет, збілі да поўсмерці і кінулі ў халодны склеп. Пасля, калі Рабіновіч паскардзіўся парторгу Альшуру, апошні ніякіх мер не прыняў.

Па шматлікіх скаргах сялян на Сысова РВК, нарэшце, прыняў «рашэнне»... перавёў Сысова на працу старшыні інвалідпай арцелі. Але і тут гэты шкоднік адразу-ж паказаў сябе — перавыдаткаваў шэсць тысяч рублёў.

Так РВК пакрывае заўзятага ворага Сысова. **Я.**

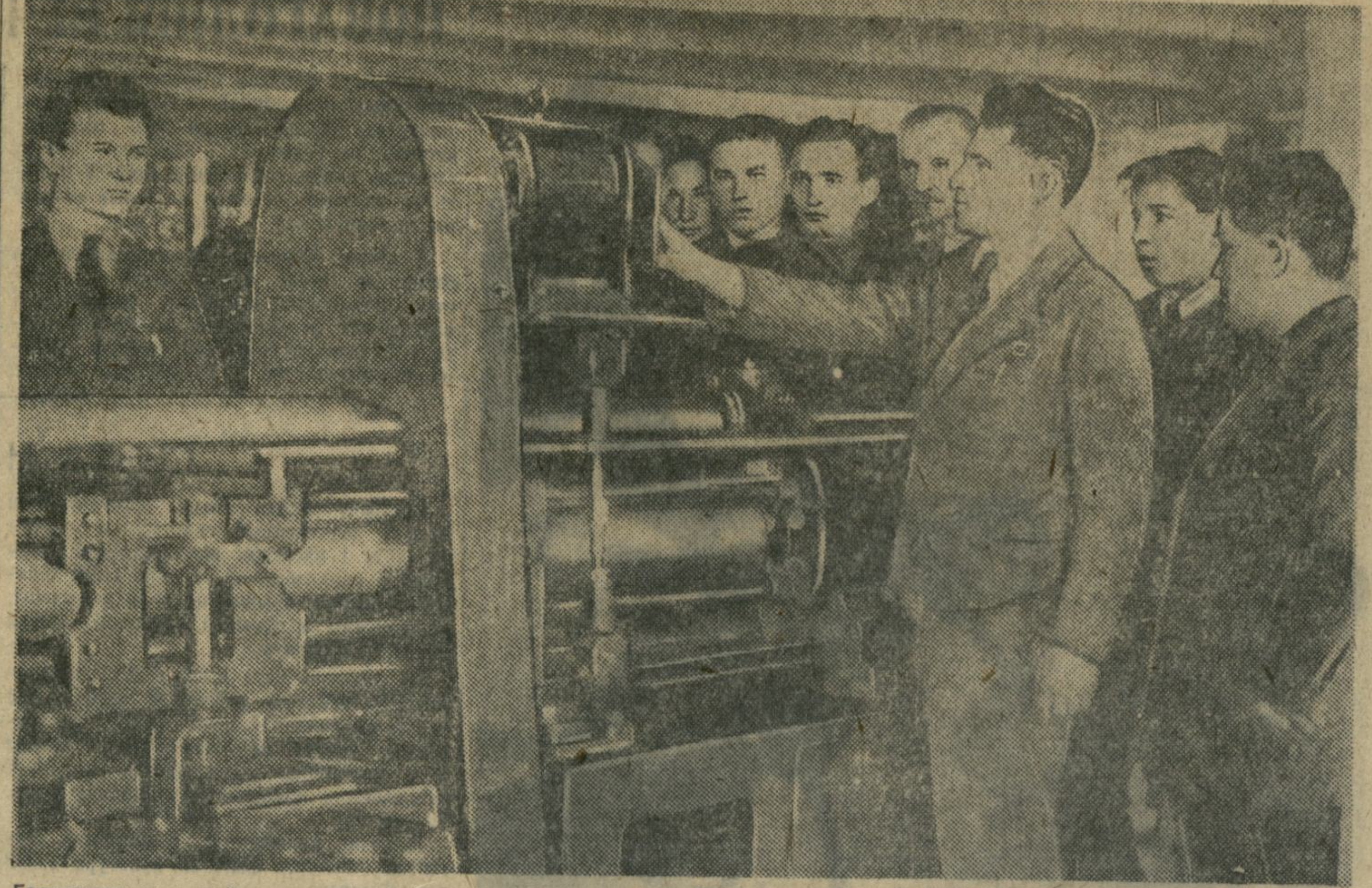

Гарызантальна-прадоўжны станок з гідраўлічнай падачай, асвоены ў 1937 годзе менскім машынабудаўнічым заводам імя Кірава. Экспанат нядаўна закрыўшайся выстаўкі «БССР за 20 год».
Фото С. Грына і Я. Салавейчыка.

РАСКАЗ ОРДЭНАНОСКІ

Перад намі ў камфартабельна абстаўленай кватэры за сталом, пакрытым беласнежным абрусам сядзіць пажылая жанчына. Суровая школа жыцця дала адбітак на яе, пакрытым зморшчынамі, твары. Спакойна, не спяшаючыся, расказвае Соф'я Антонаўна Грыгаровіч аб сваім жыцці.

— Мне ўжо 52 годы. Успамінаю мінулае. Сям'я наша складалася з дзесяці душ. Свaёй зямлі не мелі, прыходзілася ісці на падзёншчыну да памешчыка Кучынскага. За 18-гадзінны рабочы дзень бацька атрымліваў ад памешчыка па 3 рублі ў месяц. Здзекі, збіванне плёткай, цяжкая і непасільная праца ад цямна да цямна — вось якое было жыццё. З васьмі год пайшла да памешчыка, каб зарабляць кавалак чорнага хлеба.

У 1917 годзе па ўказу Кучынскага немцамі быў забіты бацька, праз некаторы час памерла маці. Сем чалавек асталося на маіх руках. І толькі совецкая ўлада дала нам шчаслівае жыццё. Яна прагнала памешчыкаў, дала нам, батракам, зямлю, хату, каня, карову.

Ішлі годы. Змянялася жыццё. У 1927 годзе я прыйшла ў соўгас Рачкавічы. Працавала на кароўніку, спачатку даглядчыцай, а праз некаторы час — даяркай. З першых-жа дзён я палюбіла сваю працу. Тры гады працавала даяркай. Толькі таму, што ў соўгасе ў гэты час сядзелі шкоднікі, работа не ладзілася. Тады ў нас была поўная абязлічка, неарганізаванасць, недысцыплінаванасць, хто што хацеў, тое і рабіў.

Ужо ў 1930 годзе я надойвала па 2½ — 3 тысячы літраў малака ад каровы ў год. У 1932 годзе ў нас была ўведзена здзельшчына, за кожнай даяркай замацавалі пэўную групу кароў.

Тады я цвёрда рашыла завяваць першынства. Для таго, каб дабіцца пябачапага яшчэ ўдою, я рашыла дасканала вывучыць пароды і характар кожнай каровы. Ужо ў 1933 годзе ўдой ад замацаваных за мной кароў значна ўзрос. На працягу 1935—36 гадоў ад кожнай каровы я надойвала па 3,5—4 тыс. літраў малака.

Чэсная, добрасумленная праца ў нас, у Совецкім Саюзе, высока цэніцца. Наша родная комуністычная партыя, наш родны і любімы Сталін апэньваюць кожнага чалавека па тым, як ён працуе. Зімой 1936 года за сваю працу я была ўзнагароджана вышэйшай узнагародай—ордэнам Леніна. Я яшчэ і яшчэ раз адчула, як высока цэняць у нас чалавека.

На нарадзе стаханаўцаў жывёлагадоўлі ў Маскве, у 1936 годзе, я дала таварышу Сталіну абяцанне — дабіцца ад кожнай каровы ўдою па 5.000 літраў. Сваё абяцанне выканала.

Да вялікага свята — 20-й гадавіны Кастрычніцкай соцыялістычнай рэвалюцыі — я датэрмінова выканала сваё абавязацельства: ад 11 кароў маёй групы надаіла па 5.000 літраў малака. Такія рэкардысткі, як Шырма, Даліна і Дзіўная, далі па 6.500 літраў малака.

Мы ўступілі ў новы год, першы год трэцяй сталінскай пяцігодкі. У гэтым годзе ў адзнаку вялікіх клопатаў партыі Леніна—Сталіна, совецкай улады і асабістых клопатаў любімага правадыра народаў таварыша Сталіна — мы будзем працаваць яшчэ лепш, дабʼёмся небывалай прадукцыйнасці жывёлы.

***

У 1938 годзе брыгада ордэнаноскі Грыгаровіч абавязалася сярэдні гадавы ўдой ад кожнай каровы давесці да сямі тысяч літраў.

І. СЫМАН. І. ВЕЧАР.
Соўгас «Рачкавічы», Чырвона-Слабодскага раёна.

ЗВОДКА БЕЛАРУСКАЙ КАНТОРЫ „ЗАГОТІЛЬНУ“
аб ходзе загатовак ільнапенькапрадукцыі па раёнах БССР на 1 студзеня 1938 г. (у проц.)

Назва раёнаў	Лён трапаны	Ільнатраста	Пянька ў пераводзе на пянькусырэц
Асвейскі	—	105,2	—
Аршанскі	91,5	107,4	13,7
Бешанковіцкі	37,7	117,5	17,8
Багушэўскі	40,1	134,1	30,8
Бялыніцкі	78,2	101,5	17,8
Бабруйскі	58,8	32,4	17,1
Барысаўскі	79,1	—	104,3
Будакашалеўск	61,0	—	10,4
Быхаўскі	66,1	—	35,0
Бярэзінскі	70,5	—	52,5
Ветрынскі	—	96,2	—
Веткаўскі	73,7	—	21,8
Віцебскі	71,0	341,0	—
Гарадоцкі	35,8	129,3	—
Горацкі	130,7	114,4	7,9
Дрысенскі	—	118,5	—
Дубровенскі	57,6	159,5	0,4
Дрыбінскі	69,7	99,9	10,2
Даманавіцкі	64,1	—	95,3
Жлобінскі	62,3	—	19,2
Журавіцкі	88,4	106,9	14,9
Круглянскі	189,8	94,5	15,3
Касцюковіцкі	89,8	97,5	16,0
Крупскі	107,2	99,5	53,1
Клімавіцкі	95,3	—	28,4
Крычаўскі	86,5	92,3	39,8
Кармянскі	25,4	75,2	19,7
Кіраўскі	58,2	86,5	16,0
Чырвонапольскі	22,2	85,4	17,3
Лёзнянскі	—	96,1	—
Лепельскі	—	105,8	5,3
Мсціслаўскі	128,9	84,4	3,1
Мехаўскі	55,5	108,5	—
Магілеўскі	83,5	115,9	18,6
Мазырскі	85,0	—	128,1
Полацкі	—	112,9	—
Пухавіцкі	—	86,5	28,1
Расонскі	—	101,9	—
Рэчыцкі	70,5	—	74,1
Рагачоўскі	39,9	110,5	23,5
Сенненскі	137,9	104,8	22,8
Сіроцінскі	34,8	89,6	—
Суражскі	75,7	116,2	—
Слуцкі	90,2	—	30,0
Смілавіцкі	44,8	134,3	18,2
Талачынскі	209,7	105,6	38,9
Цераxаўскі	29,8	119,4	18,0
Ушацкі	68,4	107,6	3,8
Уваравіцкі	—	77,8	1,1
Хоцімскі	30,0	101,8	5,9
Хойніцкі	63,4	—	72,7
Халопеніцкі	91,9	111,4	49,4
Чашніцкі	135,9	110,4	14,0
Чавускі	104,7	103,5	26,8
Шклоўскі	98,1	105,7	16,6
Асіпавіцкі	75,9	—	73,0
Брагінскі	75,6	—	92,2
Бягомльскі	103,2	—	103,4
Гомельскі	104,4	—	53,4
Глускі	83,8	—	74,9
Грэскі	113,0	—	45,0
Добрушскі	78,5	135,6	25,0
Ельскі	104,4	—	104,0
Жыткавіцкі	100,8	—	134,7
Заслаўскі	101,7	—	3,0
Камарынскі	73,8	—	106,0
Клічаўскі	61,1	—	31,0
Копыльскі	89,1	—	25,0
Капаткевіцкі	111,6	—	104,6
Лагойскі	103,0	—	46,7
Лельчыцкі	63,4	—	123,5
Лоеўскі	106,8	—	60,6
Любаньскі	76,6	—	28,4
Менскі	91,0	—	18,0
Нараўлянскі	66,8	—	114,7
Парыцкі	58,3	—	58,4
Плешчаніцкі	90,5	—	69,5
Прапойскі	77,5	—	37,5
Петрыкаўскі	102,6	—	111,0
Смалявіцкі	36,3	—	26,0
Старадарожскі	73,0	—	58,5
Старобінскі	106,7	—	28,0
Свяцілавіцкі	54,6	—	28,8
Тураўскі	99,3	—	178,0
Уздзенскі	125,9	—	52,0
Чачэрскі	72,5	—	20,7
Чырвонаслабодскі	117,3	—	64,0
Чэрвеньскі	50,9	—	52,0
Чэрыкаўскі	80,0	—	18,5

ЗРЫВАЮЦЬ ІЛЬНАЗАГАТОЎКІ

Ва Узаравіцкім раёне злачынна зрываюць выкананне плана ільназагатовак. На 1 студзеня па ільнавалакну план выканан на 31 проц., па ільнатрасце—77,8 проц.

Лічбы гэтыя сведчаць аб тым, што ў раёне пануе сабатаж ільназагатовак. У калгасах ёсць дастаткова ільну, каб разлічыцца з дзяржавай, але ў некаторых мясцах яго злачынна разбазарваюць, згнаілі. Так, у калгасе «Прабуджэнне» (старшыня Старавойтаў) згніла траста з 46 гектараў. Здадзена ўсяго 6 цэнтн. ільнатрасты замест патрэбных па плану 336 цэнтнераў.

Калгас «Чырвоны Кастрычнік» абавязан быў здаць, па кантрактацыйнаму дагавору, 412 цэнтн., а здаў 15 цэнтн., 60 проц. трасты згніло. Пяць гектараў ільну асталося на полі пад снегам. Старшыня калгаса Савельеў знарок знішчыў лён, каб не здаць дзяржаве. Такое-ж становішча і ў калгасе імя Чангарскай дывізіі, дзе старшыня Рэўкоўскі таксама знішчыў усю ільнапрадукцыю. Патрэбна было здаць дзяржаве 470 цэнтн. трасты, а не не здадзена ні аднаго кілограма.

Аб злачынных адносінах да выканання плана ільнатрасты сведчаць такія факты. Калгас «Чырвоная Ліпа», дзе старшынёй працуе Абрамаў, накіраваў на ільназавод 6 возоў трасты. З тае прычыны, што траста не была адсартавана, завод адмовіўся яе прыняць. Возчыкі свінулі гэтую трасту пад адкрытым небам, каля завода.

Гэты выпадак не адзіны. Так зрабіла і кіраўніцтва калгасаў «Чырвоная Дуброва» (старшыня Ісайчыкаў), «Старая Беліца» (старшыня Рэмаў), «Чырвоная Задораўка» (старшыня Кавалёў).

Дзіўна, як райком і райвыканком мірацца з яўным шкодніцтвам.

САЛОДКІН.

АДКАЗВАЕМ НА ЗВАРОТ КАЛГАСНІКАЎ МАСКОЎСКАЙ ВОБЛАСЦІ

600 ПРОЦАНТАЎ НОРМЫ НА АПРАЦОЎЦЫ ІЛЬНУ

Працоўныя Клічаўскага раёна адказваюць на зварот перадавых калгасаў Маскоўскай вобласці новым вытворчым уздымам.

Трапальшчыцы ільну калгаса «Чырвоны партызан», Віркаўскага сельсовета, Елена Казлоўская, Лёкса Лызо, Вера Лызо, Ольга Ільінчык, Юстына Лызо даюць 600 — 620 проц. нормы на ручной апрацоўцы ільну. Калгасніцы калгаса «Комінтэрн», Несяцкага сельсовета, Марфа Жукоўская і Праскоўя Малахава на мяцці ільну выконваюць норму на 500—550 проц.

Стаханаўскае звяно па ільну калгаса «Шлях соцыялізма», Усохскага сельсовета, абавязалася ўзяць у 1938 годзе не менш 10 цэнтн. ільнавалакна з гектара.

Лесарубы-стаханаўцы Андрэй Ільінчык і Яўхім Лызо за 7-гадзінны рабочы дзень выконваюць норму на 800—860 проц. Яны працуюць па нарыхтоўцы фанернай альхі.

У Нясяцкай МТС стаханавец-токар Красоўскі вынайшаў і зрабіў станок, які дае 1000 шт. шатунных пракладак за гадзіну, пры норме ў 20 шт., ручным спосабам.

Я. КРЫСКАБЕЦ.

РАЗГАРНУЦЬ ПАДРЫХТОЎКУ ДА СЯЎБЫ

У калгасе «Шлях Леніна», Варатынскага сельсовета (Бабруйскі раён), яшчэ не скончылі малаціць зернавыя культуры.

Калгаснікі не атрымалі поўнасцю даходаў на свае працадні.

Да веснавой пасеўнай кампаніі калгас не рыхтуецца. Плугі, бараны, сеялкі і іншыя сельскагаспадарчыя машыны параскіданы па дварах, занесены снегам.

Насенны фонд не засыпан. Сартавое насенне пшаніцы, ячменю і аўса не ачышчана.

Старшыня калгаса Пракопчык справу падрыхтоўкі да сяўбы зрывае. Варатынскі сельсовет заняў пазіцыю безуважнага назіральніка таго, як зрываюць падрыхтоўку да веснавой сяўбы.

П. ПРАКОПЧЫК.
ПАРАХНЕВІЧ.

КВАРТАЛЬНЫ ПЛАН ВЫКАНАН НА 175 ПРОЦАНТАЎ

Новы год, першы год трэцяй сталінскай пяцігодкі, рабочыя Уздзенскай МТС адзначылі новымі вытворчымі перамогамі. Рамонтны майстар Урбан Павел сістэматычна выконвае норму выпрацоўкі на 150 проц. Цярэшка Іван на рамонце матораў выконвае норму на 145—150 проц. У паўтара раза перавыконваюць норму бляхар Фрыдман Залман і слесар Івашкевіч Іван. Кавалі Шкурдзь Алесь, Кучук Алесь, Трус Алесь і Трухан Іван, працуючы на рамонце плугоў, штодзень даюць па 175—200 проц. нормы. Таксама па-ўдарнаму працуюць Астравух Сцяпан, Шылоўскі Алесь, Калачынскі і Рудакоўскі. Дзякуючы разгортванню стаханаўскага руху, план рамонту трактароў IV квартала выканан на 175 проц.

Абмеркаваўшы на сходзе зварот перадавых калгасаў Маскоўскай вобласці, рабочыя ІТР і служачыя МТС аднадушна пастанавілі адзначыць новы, 1938 год далейшым уздымам стаханаўскага руху, барацьбой за высокі ўраджай. Яны абавязаліся закончыць рамонт 48 трактараў «ХТЗ», 6 «ЧТЗ» і 2 трактараў «У-2», 55 плугоў і ўсяго астатняга інвентару да 1 лютага.

Я. ІВАШЫН.

КАЛЕКТЫЎНАЕ СТРАХАВАННЕ ЖЫЦЦЯ

У нас, у совецкай краіне, з года ў год паляпшаецца быт працоўных мас.

Органы дзяржаўнага страхавання, праводзячы калектыўнае страхаванне жыцця, ажыццяўляюць лінію партыі і ўрада і ўказанні любімага правадыра народаў гаварыша Сталіна — клопаты аб людзях, аб далейшым паляпшэнні матэрыяльна-бытавых умоў усіх працоўных нашага вялікага Совецкага Саюза.

У калектыўным страхаванні жыцця ў нашай краіне прымаюць удзел мільёны рабочых, служачых, калгаснікаў. Толькі па адной БССР ахоплена страхаваннем жыцця звыш 185 тысяч рабочых і служачых і 39 тысяч калгаснікаў. Выплачана страхавых сум 1 мільён 162 тысячы рублёў.

Калектыўнае страхаванне жыцця выгодна тым, што кожны рабочы, служачы і калгаснік, незалежна ад узросту, па месцу сваёй працы можа застрахаваць сваё жыццё ў размеры да 5.000 рублёў на выпадак няшчаснага здарэння. Калектыўнае страхаванне даступна літаральна для кожнага працоўнага. Страхавы ўзнос 3 рублі за квартал з кожнай 1.000 рублёў страхавой сумы свабодна можа быць уплочан кожным працоўным.

Аднак, трэба адзначыць, што калектыўнае страхаванне жыцця ў БССР яшчэ не дайшло да шырокіх мас працоўных. Ахоплена страхаваннем жыцця толькі 28,3 проц. рабочых і служачых і 2,8 проц. калгаснікаў.

Нездавальняючая работа па калектыўнаму страхаванню жыцця тлумачыцца тым, што многія загадчыкі раённых фінансавых аддзелаў самаўхіліліся ад кіраўніцтва страхавымі інспекцыямі і разгортваннем масавай работы сярод насельніцтва. Ёсць страхавыя інспекцыі, якія засмечаны бяздзельнікамі і нядзольнымі людзьмі. Старшы страхавы інспектар Расонскага райфа Пракап'ёнак і старшы страхавы інспектар Чырвонапольскага райфа Шчукін увесь час адсіджваюцца ў кабінетах, праяўляюць паўнейшую бяздзейнасць.

У Хоцімскім, Лёзнянскім, Смілавіцкім, Дрысенскім і інш. раёнах камсоды існуюць толькі на паперы. У рэзультаце не арганізавана работа зборшчыкаў страхавых узносаў. У Лоеўскім, Рагачоўскім, Чэрвеньскім, Мсціслаўскім, Асіпавіцкім раёнах нават ні ў адным калгасе не праведзена страхаванне жыцця калгаснікаў.

ВЦСПС абавязаў профсаюзныя арганізацыі ўдзяліць максімум увагі справе калектыўнага страхавання жыцця. Між тым, старшыня заўкома Магілеўскага аўтарамзавода т. Гецкін, фабком фабрыкі «КІМ» (Віцебск), заўком менскага завода імя Мяснікова, старшыня фабкома фабрыкі «Комунарка» т. Глайхенгауз і іншыя не дапамагаюць у правядзенні калектыўнага страхавання жыцця сярод рабочых.

У выніку адсутнасці масавай работы і дрэннай пастаноўкі работы па калектыўнаму страхаванню жыцця працоўных, план IV квартала па рэспубліцы выканан на 26,5 проц.

20 снежня мінулага года ЦВК БССР разаслаў дырэктыўнае пісьмо старшыням акрвыканкомаў, райвыканкомаў, горсоветаў, горсоветаў і сельсоветаў па пытанню ўзмацнення работы па калектыўнаму страхаванню жыцця.

Задача акрвыканкомаў, горсоветаў, фінансавых аддзелаў, страхавых інспектароў і сельсоветаў поўнасцю рэалізаваць дырэктыву ЦВК БССР і наладзіць справу добраахвотнага калектыўнага страхавання жыцця шырокіх мас працоўных.

АКСЕЛЬРОД.

КАНТРАСТЫ

Зіма. Поўнач. У Касакоўскім моху вые воўк. Працяжныя гукі галоднага звера нясуцца далёка з балота. Скрозь цемру ночы яны далятаюць да незялічкай вёскі Гелін.

Вёска ў 50 двароў прыгнулася да гурбаў снегу. Ледзь прыкметны нізенькія, асунуўшыяся да долу хацёнкі. Вакол іх гуляе вецер, б'ецца аб старыя трухлявыя вуглы. Бушуе мяцеліца, завывае як той звер.

У хаце бедняка Пятра Кручкова вокны нібы замураваны. Праз замерзшыя шыбы не відаць нават святла ў хаце. Маленькая газніца ледзь кідае сваё цьмянае, слабое полымя па твар жанчыны, якая сядзіць над калыскай.

Жонка Пятра калыша дзіцё і напявае яму сумныя песні. Дзіця плача і просіць есці. Маці, прыгортвае да сябе сына і паглядае на стол.

На стале, які стаіць у куце хаты, ні крошкі хлеба. Заўсёды да каляд у сям'і не хапала яго. Дзе ў бедняка ў такую пару — пад канец года будзе хлеб?

Пётр амаль зусім не меў сваёй зямлі. Служыў у маёнтку князёў Друцкага—Сакалоўскай. Працаваў ад цямна да цямна, а апранупца і прахарчавацца не было за што. Нават жыў ён не ў сваёй хаце. Не выпала яна яму ў дзель ад бацькі.

Жылі ў нястачы, холадзе і голадзе ўсе беднякі вёсак, Гелін, Папаратная і інш., якія знаходзіліся недалёка ад маёнтка Асерманск. Як і Пётр Кручкоў яны ішлі да князёў у заработкі.

«Палетнікі»—так звалі батракоў, якія служылі ў Друцкага—Сакалоўскай. Князі бралі іх на работу ўлетку, а перад зімой разлічвалі. Ідзі куды хочаш.

Так сустракала сям'я Пятра Кручкова новы год у царскай Расіі. Гэта была самая галодная і халодная пара. У сялян беднякоў і батракоў к таму часу не было хлеба.

Журлівы быў час. У гэтыя сумныя ночы перад новым годам людзі растаплівалі волава і кідалі яго ў халодную ваду. Гэта яны варажылі. Не меўшы ўпэўненасці ў заўтрашнім дні, яны варажылі, які лёс чакае іх у новым годзе.

А недалёка ад вёскі ў маёнтку гудзела вяселле. Князі і паны наладжвалі навагодні бал. Адтуль былі чутны п'яныя галасы крывежэрных эксплаататараў.

Так было раней.

***

...У былым маёнтку князёў, куды раней не пускалі селяніна нават ступіць нагой, для дзяцей калгаснікаў сельскагаспадарчай арцелі «Эрштэр май» рыхтавалі навагоднюю ёлку.

На двары стаяла ціхая марозная ноч. Загарэлася электрычнасць, заліўшы яркім святлом новыя калгасныя будынкі.

На навагоднюю ёлку разам з дзецьмі прыходзяць іх бацькі. Калгаснікі і калгасніцы радасна сустракаюць шчаслівы 1938 год. Кожнаму ёсць чым падзяліцца аб выдатным годзе, які шчасліва пражылі. Гелінцы ўспомняць як раней у іх вёсцы сустракалі новы год.

Да непазнавальнасці змянілася жыццё! Там, дзе калісьці жылі князі Друцкі-Сакалоўская, існуе калгас. У вёсцы няма батракоў і беднякоў. Усе яны сталі заможнымі калгаснікамі. Совецкая ўлада і вялікая большэвіцкая партыя вызвалілі сялян з-пад ярма памешчыкаў і капіталістаў, забяспечылі заможнае калгаснае жыццё.

Вось сям'я калгасніка Пятра Кручкова. Зусім інакш яна сустракае зараз новы год. Сям'я Пятра ў 1937 годзе атрымала толькі авансам 120 пудоў хлеба, 480 пудоў бульбы, 1000 рублёў грашыма. Хлеба хопіць не на год, а на два. Ва ўласным карыстанні Пятра ёсць карова, цялё, трое свіней. Да новага года ён закалоў добра выкармленага кабана. Жонка напякла пульхных пірагоў.

У хаце Пятра, як у заможнага калгасніка, ёсць усяго ўдосталь. У 1937 годзе набылі самавар, добрую абстаноўку для кватэры.

Так жывуць усе калгаснікі сельгасарцелі «Эрштэр май». У калгасе няма бескароўных, кожны мае многа хлеба і розных прадуктаў. Багацце лішкаў хлеба, атрыманага на працадні, калгаснікі прадаюць дзяржаве. За выручаныя грошы яны купляюць нікеляваныя ложкі, дываны, шафы, патэфоны, веласіпеды, кнігі, музычныя інструменты.

Сапраўдныя гаспадары свайго лёсу жывуць не толькі заможна, але і культурна. У калгасным клубе калгаснікі збіраюцца вечарамі і вядуць цёплыя гутаркі аб Сталінскай Канстытуцыі, аб гістарычных днях выбараў у Вярхоўны Совет. Імя вялікага правадыра таварыша Сталіна — творца Канстытуцыі ўслаўляецца з вялікай пашанай і любоўю.

Вясёлая, бадзёрая калгасная моладзь у такія вечары запявае частушкі:

«Мы нуду-бяду забылі,
Налыхоў шчаслівы час.
Дзякуй, дзякуй табе, Сталін,
Што клапоцішся аб нас».

Песня гэта далёка нясецца за вёску, будзіць зімовую цішыню.

З песнямі і частушкамі аб любімым Сталіну калгаснікі сустракалі новы шчаслівы 1938 год.

Жлобінскі раён. А. ЛОСЬ.

З АПОШНЯЙ ПОШТЫ

ПАРОЧНЫЯ ПРЫЁМЫ

Рэдакцыя газеты «Літаратура і мастацтва» ў нумары за 30 лістапада надрукавала рэцэнзію А. Е. на пастаноўку «Як гартавалася сталь» у дзіцячым тэатры. Аўтар зусім правільна гаварыў аб асобных сур'ёзных ідэйна-мастацкіх памылках, якія маюць месца не толькі ў інсцэніроўцы, але і ў самім спектаклі. Праўда, у яго нехапіла мужнасці прама заявіць, што спектакль атрымаўся зусім слабы, і больш таго, ён у радзе месц (сцэна з прафесарам і іншыя фармальныя ўстаўкі, якіх няма ў рамане) фальшывы.

Надрукаваўшы рэцэнзію А. Е., рэдакцыя газеты «Літаратура і мастацтва» была з ёю згодна толькі... да 28 снежня. І вось, у апошнім нумары яна зноў друкуе рэцэнзію, на гэты раз А. Кучара, які называе пастаноўку «хвалюючай» і т. д., ён сам прызнае, што дае спектаклю «залішне ўзнёслую ацэнку», абвяшчаючы амаль усё ў спектаклі выдатным. Газета з уласцівай ёй беспрынцыпнасцю друкуе заяву Кучара аб тым, што «Павел Карчагін — галоўны герой спектакля, дадзены такім, якім ведае яго па аповесці наша моладзь», хоць добра вядома, што ўсе інсцэніроўкі незалежна ад іх аўтароў, у лепшым выпадку, даюць толькі схематычную бледную копію выдатнага вобраза Паўла Карчагіна.

Рэдакцыю-ж газеты «Літаратура і мастацтва», якая нагадвае ў даным выпадку Івана Няпомнячага, гэта не турбуе. Асабліва недарэчнай і беспрынцыпнай з'яўляецца канцоўка рэцэнзіі А. Кучара, які заяўляе: «Натуральна, што погляды, выкладзеныя А. Е. (нам вядома, што гэта адказны работнік рэдакцыі.—Рэд.) у рэцэнзіі на спектакль «Як гартавалася сталь», не маглі з'яўляцца і не з'яўляюцца поглядамі рэдакцыі газеты «Літаратура і мастацтва»(?!).

Чые-ж гэта погляды?—варта запытаць рэдактара І. Гурскага. І дакуль рэдакцыя «Літаратура і мастацтва» будзе прадастаўляць старонкі газеты для беспрынцыпнай балбатні і групавых, нікому непатрэбных спрэчак, заводзячых у заблуджэнне чытачоў?

ВАЕННЫЯ ДЗЕЯННІ Ў КІТАІ

У ПАЎДНЁВЫМ КІТАІ

ЛОНДАН, 2 студзеня. (ТАСС). Учора 40 японскіх самалётаў зрабілі налёт на Кантон і яго ваколіцы. Моцнай бамбардыроўцы падверглася чыгунка Кантон—Каулун, якой нанесены значныя пашкоджанні.

Кітайскія войскі 1 студзеня папярэдзілі спробу японскіх часцей высадзіцца на адным з астравоў у дэльце Жамчужнай ракі, што на поўнач ад Макао. Кітайскія часці выбілі таксама 200 японскіх маракоў з вострава Вангун (на поўдзень ад Макао), дзе японцы нядаўна высадзілі дэсант.

У правінцыі Гуандун у многіх раёнах узводзяцца ўмацаванні. Сярод насельніцтва размеркавана некалькі дзесяткаў тысяч вінтовак. Штодзень праводзіцца масавае абучэнне насельніцтва ваеннай справе.

ЯПОНСКІЯ ПАВЕДАМЛЕННІ

ТОКІО, 2 студзеня. (БЕЛТА). Агенцтва Домей Цусін сцвярджае, што ў правінцыі Шаньдун японскія войскі занялі горад Тайань (за 50 кілометраў на поўдзень ад Цзінані). Баі адбываюцца і на ўсход ад Цзінані ўздоўж чыгункі, якая вядзе да порта Цындао.

МЕТАДЫ ЯПОНСКАГА ШПІЯНАЖА Ў КІТАІ

ХАНЬКОУ, 1 студзеня. (БЕЛТА). Газета «Датунбао» ў вялікім артыкуле расказвае аб метадах шпіёнскай і шкодніцкай дзейнасці японскіх агентаў у кітайскім тылу, асабліва ў правінцыі Гуандун і ў горадзе Кантоне. Тут японскія агенты дзейнічаюць зусім нагла, асабліва ў часе налётаў японскай авіяцыі на Кантон. Амаль заўсёды ў часе начных налётаў на Кантон японскія агенты пускаюць ракеты, асвятляючы аб'екты бамбардыроўкі.

Газета ўказвае, што японцы сумелі завербаваць досыць многа агентаў сярод кантонскай беднаты, і прыводзіць прыклады таго, як японцы ўцягваюць у шкодніцкую дзейнасць гэтых людзей. У Кантоне пражываў адзін кітаец. Ён галадаў і аднойчы захварэў халерай. У часе яго хваробы да яго з'явіўся японскі агент і прапанаваў усprыснуць супрацьхалерную сываратку. Зрабіўшы ўкол, агент адмовіўся ад аплаты і заявіў хвораму: «Ты павінен пусціць ракету або ты памрэш, таму што я табе даў яд. Калі-ж ты пусціш ракету, я табе зраблю новае ўліванне і тады дзеянне яду будзе ліквідавана». Кітаец вымушан быў згадзіцца, і такім чынам стаў японскім агентам. Газета ўказвае, што японцы часта карыстаюцца і подкупамі. Так, аднаму беспрацоўнаму яны выдавалі па долару за пушчаную ракету.

Усе арыштаваныя прызналі, што яны не хацелі ўчыніць якой-небудзь шкоды Кітаю і дзейнічалі несвядома.

Аднак, указвае газета, у той-жа правінцыі Гуандун дзейнічаюць больш небяспечныя японскія агенты з рускіх белагвардзейцаў або з карэйцаў і японцаў, прайшоўшых спецыяльную школу. Рускія белагвардзейцы пад відам іншакраінцаў, пад прыкрыццём гандлёвых спраў вядуць шпіянаж у розных раёнах правінцыі. Яны раз'язджаюць паўсюды, з'яўляюцца каля ўмацаванняў, робяць фотаздымкі, выпытваюць і сочаць за перасоўваннем войскаў.

У заключэнне газета піша, што насельніцтва адмаўляецца купляць у купцоў японскія тавары і дапамагае ўладам выдаўліваць шпіёнаў. Зарэгістравана таксама некалькі выпадкаў самасудаў над здраднікамі.

РЭАРГАНІЗАЦЫЯ КІТАЙСКАГА ЎРАДА

ХАНЬКОУ, 1 студзеня. (БЕЛТА). Совет нацыянальнай абароны Кітая 31 снежня прыняў рашэнне аб рэарганізацыі і пераменах ва ўрадзе і генеральным штабе.

Чан-Кай-шы аслабанён ад абавязкаў старшыні выканаўчага юаня (палаты), але астаецца галоўнакамандуючым узброенымі сіламі Кітая і старшынёй ваеннага совета. Старшынёй выканаўчага юаня назначан міністр фінансаў Кун Сян-сі, а яго намеснікам Чжан Цюнь. Міністэрства сувязі і міністэрства чыгунак аб'яднаны ў адно міністэрства, якое будзе ўзначальвацца Чан Цзя-ао.

Найбольш важным момантам рэарганізацыі з'яўляецца стварэнне палітаддзела генеральнага штаба.

НА ФРАНТАХ У ІСПАНІІ

УСХОДНІ (Арагонскі) ФРОНТ

Па паведамленню міністэрства абароны, 1 студзеня мяцежнікі аднавілі свае атакі на тэруэльскім участку, увёўшы ў дзеянне значную колькасць артылерыі і авіяцыі. Пад націскам пераважаючых сіл мяцежнікаў рэспубліканскія войскі былі вымушаны пакінуць Конкуд, адышоўшы на ўмацаваныя пазіцыі за гэтай вёскай. Усе далейшыя спробы мяцежнікаў прарваць лінію абароны рэспубліканскіх войск на гэтым участку былі адбіты.

На поўдзень ад Муэла дэ Тэруэль мяцежнікі прадпрынялі атаку на вышыню 1.076 і прымусілі рэспубліканскія войскі пакінуць яе. Аднак, прадпрынятай у ноч з 1 на 2 студзеня энергічнай контратакай рэспубліканскія войскі зноў занялі гэту вышыню і адбілі ўсе далейшыя спробы мяцежнікаў прасунуцца ў напрамку Тэруэля.

***

Па паведамленню агенцтва Эспань ад 31 снежня, мяцежнікі на тэруэльскім фронце сканцэнтравалі ў сучасны момант 150 знішчальных і 40 бамбардыровачных самалётаў, вялікую колькасць танкаў, бронеаўтамабіляў і артылерыйскіх батарэй. Уздоўж чыгункі ў напрамку на Конкуд адбыўся люты бой, у выніку якога рэспубліканская пяхота заняла дзве вышыні. Рэспубліканскія войскі захапілі некалькі танкаў.

ЦЭНТРАЛЬНЫ ФРОНТ

Артылерыя мяцежнікаў у ноч на 1 студзеня зрабіла 12 выстралаў па Мадрыду.

ПАЎДНЁВЫ ФРОНТ

У сектары Хаен рэспубліканскія войскі занялі дзве вышыні, пануючыя над участкам дарогі з Алкала ля Рэаль у Прыего.

ДЗЕЯННІ АВІЯЦЫІ

1 студзеня самалёты мяцежнікаў падверглі Барселону жорсткай бамбардыроўцы, у выніку якой ёсць чалавечыя ахвяры. Да сучаснага моманта знойдзена 60 трупаў ахвяр бамбардыроўкі.

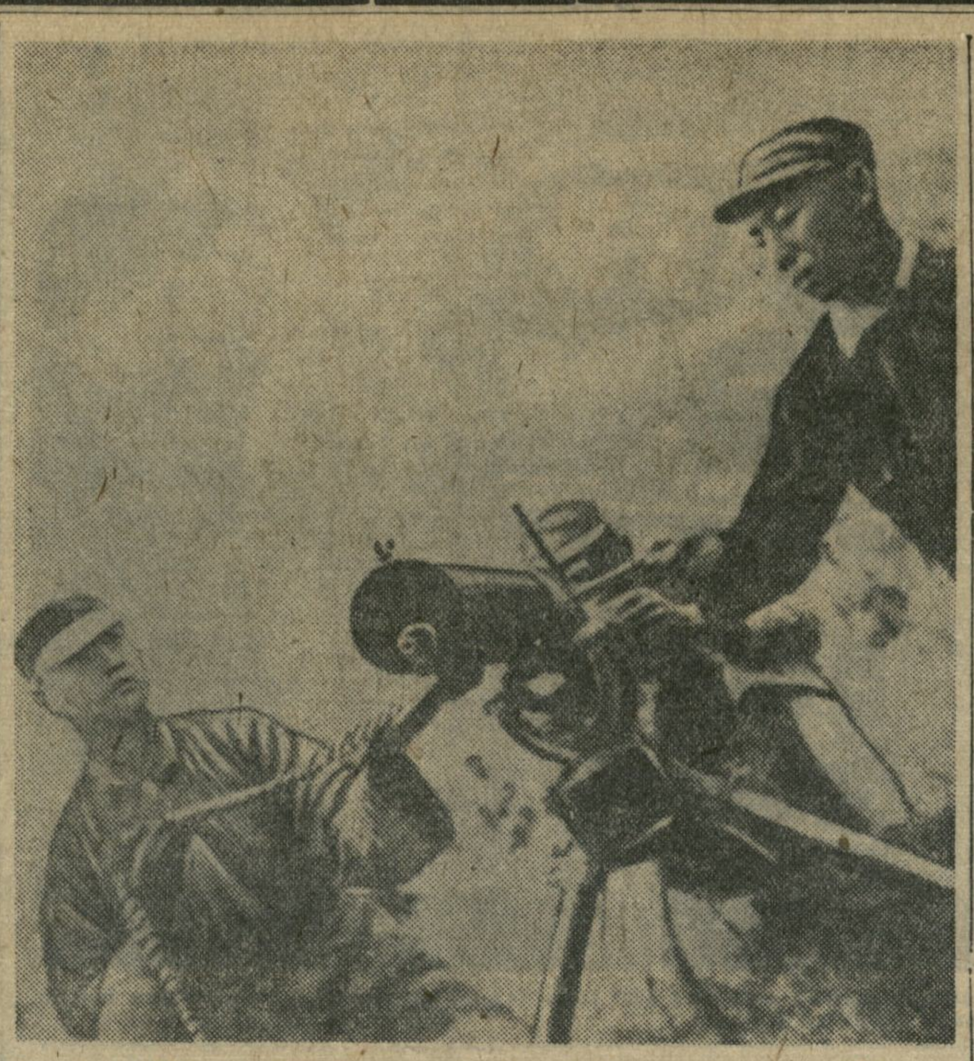

Кулямётчыкі 8-й нацыянальна-рэвалюцыйнай арміі Кітая. (СФ).

У НАВАГОДНЮЮ НОЧ

Прыемны марозны навагодні вечар. Ярка асветлены вуліцы, вокны дамоў, клубаў, вітрын магазінаў сталіцы БССР.

У цэнтры ледзянога поля стадыёна «Дынама» ўспыхнула рознакаляровым убраннем вялікая ёлка. Дзед-мароз ва ўвесь рост стаў ля ёлкі і, як-бы з усмешкай, аглядае дзівоснасць яе ўбрання.

Урачыста ўпрыгожаны і залітыя патокамі святла, рабочыя клубы, Палац піянераў і Дом Чырвонай Арміі. Агульная карціна горада ў гэты вечар—цудоўны ўзор, пераліваючыйся ўсімі колерамі вясёлкі.

Вуліцы хутка сталі малалюдны. Патокі па-святочнаму апранутых людзей накіраваліся ва ўпрыгожаныя залы клубаў, палацаў.

Тысячы рабочых і работніц, служачых, інжынерна-тэхнічных работнікаў кандзіцерскай фабрыкі «Комунарка» прыйшлі ў клуб імя Сталіна. Фойэ стракаціць упрыгожаннямі. Рознакаляровыя істужкі звісаюць са столі. У папяровых фанарыках ззяюць сінія, чырвоныя, ружовыя агенькі. А вось і ёлка, пад якой зручна размясціўся дзед-мароз са сваёй кампаніяй звяркоў. Музыка і песні сустракалі кожнага. Вясёлыя карагоды ўцягвалі ў круг усіх.

Ідзем па вуліцы... Песні і смех чутны з мноства кватэр, дзе сталы накрыты нашым совецкім багаццем.

Музыка, песні, вясёлы задорны смех. Так ад душы могуць весяліцца толькі шчаслівыя совецкія людзі. Усюды праважалі 1937 год, год выдатных перамог нашай соцыялістычнай радзімы, год выбараў у Вярхоўны Совет СССР на аснове Сталінскай Канстытуцыі, год, прынёсшы і яшчэ больш узняўшы магутнасць і славу вялікага Совецкага Саюза.

... 12 гадзін ночы. Стрэлкі гадзінніка на адно імгненне застылі на гэтай лічбе. З Масквы—сталіцы нашай дарагой соцыялістычнай радзімы—данесліся гукі «Інтэрнацыянала». Усюды—ва ўсёй неабсяжнай совецкай краіне—гімн падхапілі мільёны, і ў гэту ноч ён гучэў асабліва ўрачыста. Першая думка ў першай секундзе новага тысяча дзевяцьсот трыццаць восьмага года была аб любімым Сталіну. На экране канцэртнага зала Дома Чырвонай Арміі паявіўся вобраз самага дарагога і любімага чалавека. Камандзіры, палітработнікі і іх сем'і ўсталі са сваіх месц і ў адзіным парыве цёпла, ад усёй душы віталі роднага правадыра і настаўніка. Доўга працягвалася авацыя ў гонар вялікай партыі Леніна—Сталіна, якая прывяла народы СССР да радаснага і шчаслівага жыцця.

У гэтую-ж хвіліну на ўрачыстай вячэры студэнтаў Політэхнічнага інстытута сотні нашых будучых спецыялістаў паднялі свае бакалы за дарагога Сталіна, за сваю шчаслівую соцыялістычную радзіму, за раднае юнацтва. Стройным хорам пелі «Інтэрнацыянал» варашылаўцы ў клубе металістаў.

Стрэлка гадзінніка ледзь уздрыгнула і пайшла ў свой далейшы шлях па цыферблату. Наступіў новы, тысяча дзевяцьсот трыццаць восьмы год.

— Прадаўжаем наш канцэрт, пачаты яшчэ ў 1937 годзе,—пад агульны смех абвясціў канферансье гледачам у клубе імя Сталіна.

Ва ўсіх клубах працягвалася весялле. На сцэнах, або проста сярод публікі выступалі дэкламатары, спевакі, фізкультурнікі, гурткі мастацкай самадзейнасці. Усюды радасна сустракалі новы тысяча дзевяцьсот трыццаць восьмы год.

Над горадам уставаў першы дзень новага шчаслівага 1938 года, года новых перамог і яшчэ большага росквіту нашай соцыялістычнай радзімы.

Н. ГАРНЫ.

НАВАГОДНІЯ ВЕЧАРЫ Ў КАЛГАСАХ

СЛУЦК. З уздымам і радасцю сустрэлі працоўныя пагранічнай Слуцкай акругі новы год. Напярэдадні на ўсіх прадпрыемствах, ва ўстановах і арцелях горада адбыліся сходы, навагоднія ёлкі. У большасці калгасаў адбыліся радасныя сустрэчы пагранічнікаў з калгаснікамі.

У вёсцы Макраны, Чырвонаслабодскага раёна, на сходзе, прысвечаным новаму году, пагранічнікі паднеслі падарункі 6 калгаснікам за актыўную дапамогу ў ахове і ўмацаванні совецкай граніцы. Падарункі атрымалі тт. Васілеўская Надзя, Карлюк Аляксей, Плявака Фёдар і іншыя.

Калгаснікі большасці сельгасарцелей Вяліка-Раеўскага сельсовета Копыльскага раёна запрасілі ў госці да сябе на святочную вячэру мужных совецкіх пагранічнікаў. Калгас імя Сталіна за дапамогу ў ахове граніцы атрымаў ад пагранічнікаў грашовую прэмію на набыццё радыёпрыёмніка для хаты-чытальні.

Такія-ж навагоднія вечары адбыліся ў пагранічнай вёсцы Доўгае, Старобінскага раёна.

СВЯТА НА ІЛЬДУ

Сустрэчу новага года фізкультурнікі Менска азнаменавалі спартыўным святам на ільду і масавымі спаборніцтвамі лыжнікаў і канькабежцаў. Больш 1000 юнакоў і дзяўчат прышлі на ярка асветлены, упрыгожаны чырвонымі сцяжкамі каток стадыёна «Дынама».

На ледзяное поле выехалі 25 канькабежцаў—майстроў скораснай язды. Адзін за адным маланкай праносяцца канькабежцы, упарта змагаючыся за кожны метр дыстанцыі. Першынства заваяваў канькабежац таварыства «Дынама» тав. Чэрчэс.

Жаночае першынства заваявала студэнтка інстытута фізічнай культуры БССР тав. Рудакова.

Пасля дарослых на бегавую дарожку выйшлі вучні. Фінішную лінію першымі перасякаюць з розных дыстанцый вучань 45-й 25-й школы Сельдзіеўскі, вучань 45-й школы Лезінсон і вучаніца 4-ай школы Смілевіч.

Спаборніцтвы закончаны. Каток запоўніўся юнакамі і дзяўчатамі, апранутымі ў карнавальныя касцюмы і маскі. Студэнты інстытута фізічнай культуры БССР дэманстравалі фігурную язду на каньках, розныя спартыўныя практыкаванні, пірамідны і інш.

Роўна ў 12 гадзін ночы, калі з крэмлёўскай вежы данесліся гукі «Інтэрнацыянала», над катком успыхнулі вялікія літары: «З новым годам!».

ВЯСЁЛЫ І ЗМЯСТОЎНЫ АДПАЧЫНАК

ГОМЕЛЬ. (Кар. «Звязды»). Весела і змястоўна праводзяць дні зімовых канікул школьнікі Гомеля. Палац піянераў падрыхтаваў культурны адпачынак дзецям. Тут будуць адбывацца літаратурныя вечары і ў тым ліку вечар, прысвечаны геніяльнаму грузінскаму паэту Шота Руставелі. Арганізоўваюцца спецыяльныя гутаркі на антырэлігійныя, міжнародныя і інш. тэмы. Штодзённа ў Палацы будуць дэманстравацца лепшыя кінофільмы.

У парку арганізаваны масавыя лыжныя і канькабежныя спаборніцтвы. Дзеці будуць здаваць нормы на абаронныя значкі.

Кожны дзень для школьнікаў адкрыта выстаўка дзіцячай мастацкай творчасці. На гэтай выстаўцы налічваецца звыш 400 работ мастакоў-дзяцей.

У дні канікул у Гомелі будуць адбывацца гарадскія шахматна-шашачныя турніры, спартыўныя спаборніцтвы і вечары мастацкай самадзейнасці.

НОВЫЯ ЖЫЛЛЁВЫЯ ДАМЫ

У гарадах БССР ў апошнія месяцы ўступіў у эксплаатацыю і заселен рад новых жылых дамоў і інтэрнатаў. Працоўныя атрымалі сотні новых кватэр.

У Менску па вуліцы Кірава заселен новы інтэрнат студэнтаў КІЖ'а. Для інтэрната пабудаваны чатырохпавярховы будынак з вадаправодам, прыбіральнямі, каналізацыяй, цэнтральным ацяпленнем і душавой установкай. У інтэрнаце 44 пакоі, асобны чырвоны куток.

У Віцебску ў рабочым прадмесці Маркаўшчына заселен 4-павярховы жылы дом панчошна-трыкатажнай фабрыкі «КІМ» з 63 кватэр. Гэта прыгожы па архітэктурнаму афармленню будынак з усімі выгадамі. Заселен новы 40-кватэрны дом для рабочых і служачых ільна-прадзільнай фабрыкі імя Кагановіча. У Віцебску-ж уступілі ў эксплаатацыю 4-павярховы каменны будынак інтэрната студэнтаў Беларускага ветэрынарнага інстытута і 12-кватэрны дом на акулярнай фабрыцы.

У Оршы на тэрыторыі будуючагася гіганта-ільнакамбіната вырастае вялікі соцыялістычны гарадок. Жыллёвы пасёлак камбіната разбіты на кварталы. У 1937 годзе здаты ў эксплаатацыю тры дамы. Заканчваецца будаўніцтва яшчэ двух 4-павярховых дамоў — усяго на 148 кватэр.

Інтэрнат са сталовай і клубам атрымаюць у студзені рабочыя аршанскага сілікатнага завода.

МАШЫНІСТ МАШКАНАЎ ПАПЯРЭДЗІЎ КРУШЭННЕ

ВІЦЕБСК. У ноч з 1 на 2-ое студзеня машыніст паравоза ФД 20-1334 тав. Машканаў Павел вёў цяжкі поезд № 1181 з Новасакольнікаў у Віцебск. У Невель поезд прыбыў раней раскладу на 10 мінут. Пад'язджаючы да ўваходных стрэлак тав. Машканаў заўважыў, што поезд прынялі на заняты шлях, на якім стаялі 40 гружаных вагонаў. Прынятымі мерамі экстраннага тармажэння тав. Машканаў спыніў поезд і папярэдзіў вялікае крушэнне.

АПЛАТА ВЫЙГРЫШАЎ

2 студзеня ашчадкасы Менска пачалі аплату выйгрышаў па пятаму тыражу пазыкі другой пяцігодкі. З 12-ці гадзін дня да 7 гадзін вечара аплачана 121.850 руб. выйгрышаў, у тым ліку чатыры выйгрышы па 1.000 руб.

У сувязі з аплатай выйгрышаў павялічыўся прыток укладаў у ашчадкасы.

Намеснік адказнага рэдактара
І. М. ОФЕНГЕЙМ.

Кінотэатр «Чырвоная зорка»
ДАЧКА РАДЗІМЫ

Кінотэатр «Пролетарый»
ЛЕНІН У КАСТРЫЧНІКУ

Дзіцячы гукавы кінотэатр
КАРО

Гукавы кінотэатр «Інтэрнацыянал»
КВІТНЕЮЧАЯ УКРАІНА

Гукавы кінотэатр «Спартак»
АРСЕН

У СУВЯЗІ З МЯРКУЕМЫМ СКЛІКАННЕМ **НАРАДЫ** скончыўшых планавыя ВНУ УУЗ ДЗЯРЖПЛАНА СССР ПРОСЬБА ДА ЎСІХ ВЫПУСКНІКОЎ МАСКОЎСКАГА І ЛЕНІНГРАДСКАГА ПЛАНАВЫХ ІНСТЫТУТАЎ ПАВЕДАМІЦЬ У ДЗЯРЖПЛАН СССР (Москва, Охотный ряд, дом СНК СССР, к. 722) СВОЙ АДРАС І ПРЫСЛАЦЬ АЎТАБІЯГРАФІЮ.

ВЫДАВЕЦТВА «ИЗВЕСТИЯ ЦИК СССР И ВЦИК»

Прадаўжаецца падпіска на 1938 год

на штомесячны літаратурна-мастацкі і грамадска-палітычны журнал

НОВЫЙ МИР

(14-ты год выдання)

У 1938 ГОДЗЕ Ў «НОВОМ МИРЕ» БУДУЦЬ НАДРУКАВАНЫ РАМАНЫ, АПОВЕСЦІ, ПАЭМЫ, П'ЕСЫ І АПАВЯДАННІ:

Джамбул — «Красная Армия», паэма. В. Герасімава — новая аповесць. Ф. Гладкоў — «Энергия», раман, кн. 4-я; «Детство», аўтабіяграфічная аповесць. С. Дзікоўскі — «Маска», «Мужество» і інш. апавяданні. Вс. Іваноў — «Кремль», раман; «Чудо Бранденбургского дома» (гістарыч. аповесць). Ал. Карцаў — «Созидатели», раман. Вал. Катаеў — новыя апавяданні. А. Карнейчук — «Богдан Хмельницкий», п'еса. Барыс Левін — новая аповесць. Л. Леонаў — новая аповесць. В. Лідзін — «Ваня», «Мечтатель» і інш. апавяданні. А. Малышкін — «Люди из захолустья», раман, кн. 2-я. П. Нілін — «Все впереди», раман. А. Новікаў-Прыбой — «Капитан 1-го ранга», раман, новыя апавяданні. К. Паустоўскі — «Северное лето», аповесць. Ал. Талстой — «Хлеб» (Оборона Царицына), аповесць. К. Федзін — новы раман. Міх. Шолахаў — «Тихий Дон», заканчэнне.

БІБЛІЯГРАФІЯ.
КНІЖНЫЯ НАВІНКІ.
ПУБЛІЦЫСТЫКА. ФЕЛЬЕТОН.
НАВУКА И ТЭХНІКА.

У журнале друкуюцца шматкаляровыя ўкладкі—рэпрадукцыі лепшых узораў совецкай жывапісі.

УМОВЫ ПАДПІСКІ:

Без пераплёта	У пераплёце:
12 мес. — 36 руб.	12 мес. — 60 руб.
6 мес. — 18 руб.	6 мес. — 30 руб.
3 мес. — 9 руб.	3 мес. — 15 руб.
1 мес. — 3 руб.	1 мес. — 5 руб.

ПАДПІСКА ПРЫМАЕЦЦА: Выдавецтвам «Известия ЦИК СССР и ВЦИК» — Москва, Пушкинск. площ., Саюздрукам, усімі паштовымі кантарамі, аддзяленнямі КОГІЗ'а, зборшчыкамі падпіскі на прадпрыемствах і на транспарце.

УПРАЎЛЕННЕ СЯЦЕЙ І ПАДСТАНЦЫЙ гор. Менска (электрастанцыя)

ПРАПАНУЕ ЎСІМ АБАНЕНТАМ у сувязі са сканчэннем аперацыйнага года

ПАГАСІЦЬ УСЮ СВАЮ ЗАПАЗЫЧАНАСЦЬ за ЭЛЕКТРАЭНЕРГІЮ,

а таксама аплаціць бягучы расход электраэнергіі

не пазней 10 студзеня 1938 года.

Неаплаціўшыя сваю запазычанасць будуць лічыцца неперарэгістраванымі на 1938 год, будуць зусім выключаны з сеці і са спісу абанентаў.

Абаненты, якія аплацілі паміж 16 і 31 снежня 1937 г., у другі раз не павінны знімаць паказанне са шчотчыкаў, а павінны зрабіць разлік пасля 10 студзеня 1938 года.

ДЫРЭКЦЫЯ.

На падставе пастановы ЦВК і СНК СССР ад 9 верасня 1934 г. і пастановы СНК СССР ад 19 студзеня 1935 г.

АДДЗЕЛ МЕР і ВАГАЎ НКВД БССР

ПРАПАНУЕ ўсім дзяржаўным і грамадскім арганізацыям г. Менска, якія маюць у карыстанні ВЫМЯРАЛЬНЫЯ ПРЫБОРЫ, правесці з 1 студзеня па 15 сакавіка 1938 г.

ПЕРАКЛЯЙМЕННЕ ўсіх відаў вага-вымяральных прыбораў з клеймамі 1936 года і папярэдніх гадоў.

Кіраўнікі арганізацый, не забяспечыўшыя дастаўку прыбораў ва ўказаны тэрмін, падвяргаюцца штрафу і прыцягваюцца да крымінальнай адказнасці.

АМВ НКВД БССР.

ДАВОДЗІЦЦА ДА ВЕДАМА ДЗЯРЖУСТАНОЎ, ПРАДПРЫЕМСТВАЎ І АРГАНІЗАЦЫЙ г. МЕНСКА, ШТО

У МЭТАХ ПАЛЕПШАННЯ ДАСТАЎКІ ТЭЛЕГРАМ

пры ўручэнні іх належыць:

1. РАСПІСВАЦЦА ЯСНА З ПАКАЗАННЕМ ПАСАДЫ, ПРЫНЯЎШАГА ТЭЛЕГРАМУ.
2. ПРАСТАЎЛЯЦЬ У РАСПІСЦЫ ДАКЛАДНЫ ЧАС АТРЫМАННЯ ТЭЛЕГРАМЫ.
3. НАКЛАДВАЦЬ НА КОЖНУЮ РАСПІСКУ НАЗВАЙ ШТАМП З УСТАНОВЫ, ПРАДПРЫЕМСТВА І АРГАНІЗАЦЫІ, ПРЫНЯЎШАЙ ТЭЛЕГРАМУ.
4. ДАСТАЎШЧЫКАЎ ТЭЛЕГРАМ НЕ ЗАТРЫМЛІВАЦЬ БОЛЬШ 1—2 МІНУТ.

МЕНСКІ ТЭЛЕГРАФ.

Дырэкцыя, мясцком і партком 2-га Клінічнага гарадка паведамляюць аб смерці пасля працяглай хваробы ўрача вушнога аддзялення ПОЗНЯКА М. А. і выказваюць спачуванне яго сям'і.

Распукваю сына Міхаіла Прановіча, 1919 г. нараджэння, які прапаў восенню 1934 года. Ведаючых аб яго месцазнаходжанні прашу паведаміць па адрасу: БССР, Грэскі раён, Селецкі сельсовет, вёска Обчая, Прановічу Анісіму.

ІНСТЫТУТ МАСАВАГА ЗАВОЧНАГА НАВУЧАННЯ ПАРТАКТЫВА пры ЦК КП(б)Б

СЛУХАЙЦЕ РАДЫЕЛЕКЦЫІ ІНСТЫТУТА Ў СТУДЗЕНІ 1938 г.

ГІСТОРЫЯ ВКП(б)

Вячэрнія перадачы па трансляцыі з Масквы

4, 10, 16 і 20-га студзеня — Партыя большэвікоў у перыяд падрыхтоўкі і правядзення Кастрычніцкай соцыялістычнай рэвалюцыі (красавік 1917—1918 г.г.). (4 лекцыі).

Дзённыя перадачы.
Час перадачы 12 г. 30 м.

15/І—Партыя большэвікоў у перыяд імперыялістычнай вайны і другой рускай Лютаўскай рэвалюцыі (1914 г. — сакавік 1917 г.) (Лекцыя 1-я).
16, 20 і 25/І—Партыя большэвікоў у перыяд імперыялістычнай вайны і другой рускай Лютаўскай рэвалюцыі (1914 г.—сакавік 1917 г.). (Лекцыя 2-я).
21 і 26/І—Партыя большэвікоў у перыяд падрыхтоўкі і правядзення Кастрычніцкай соцыялістычнай рэвалюцыі (красавік 1917 г. — 1918 г.). (Лекцыя 1-я).
22 і 27/І—Партыя большэвікоў у перыяд падрыхтоўкі і правядзення Кастрычніцкай соцыялістычнай рэвалюцыі (красавік 1917 г.—1918 г.). (Лекцыя 2-я).

ЛЕНІНІЗМ

13/І—Ленінскае вучэнне аб перарастанні буржуазна-дэмакратычнай рэвалюцыі ў соцыялістычную.
28/І—Дыктатура пролетарыята, як сродак пролетарскай рэвалюцыі.

ГІСТОРЫЯ СССР

2/І—Сялянскія войны і барацьба рускага народа ў пачатку XVII стагоддзя з польскім нашэсцем. (Лекцыя 2-я).
8/І—Барацьба Украіны з польскім уладарствам і далучэнне яе да Расіі. (Лекцыя 1-я).
19/І—Барацьба Украіны з польскім уладарствам і далучэнне яе да Расіі. (Лекцыя 2-я).
27/І—Народы Сібіры ў XVI — XVII стагоддзях і падпарадкаванне іх Расіі.

ПАЛІТЫЧНАЯ ЭКАНОМІЯ

Раздзел «Соцыялізм»
Па трансляцыі з Масквы
Для завочнікаў набору 1936 г.

5/І—Соцыялістычная сельская гаспадарка і яе развіццё.
14/І—Гандаль і грошы ў соцыялістычнай гаспадарцы.

Раздзел «Капіталізм»

3/І—Капіталістычнае ўзнаўленне і працэс накаплення капітала.
17/І—Пагоня за прыбыткам, як асноўны стымул развіцця капіталізма.
23/І—Размеркаванне дадатковай вартасці паміж рознымі групамі буржуазіі. Гандлёвы капітал.
25/І—Пазычковы капітал і крэдыт. Сучаснае грашовае абарачэнне.

ЛЕКЦЫІ ДЛЯ КУРСАЎ КАЛГАСНАГА АКТЫВА

9/І—Наша новая Канстытуцыя.
26/І—Соцыялізм і комунізм.

ЛЕКЦЫІ ДЛЯ АГІТАТАРАЎ

Па трансляцыі з Масквы.
7, 15, 21 і 29-га—Тэмы лекцый будуць абвешчаны па радыё.

РЭЗЕРВ — 11, 31-га студзеня.

Радыёлекцыі інстытута перадаюцца праз Менскую радыёстанцыю РВ-10 імя Соўнаркома БССР на хвалі 1442 метры з 18 г. 30 м. да 19 г. 45 м. па наступных чыслах: 4, 10, 13, 16, 20, 28 і з 18 г. 30 м. да 19 г. 30 м. — 2, 3, 5, 7, 8, 9, 11, 14, 15, 17, 19, 21, 22, 23, 25, 26, 27, 29, 31-га студзеня.

Даведкі аб вучобе па радыё, а таксама ўказанні, дзе знаходзіцца радыёаудыторыя можна атрымаць у райкомах КП(б)Б, МТС, палітаддзелах соўгасаў і транспарта, а таксама ў ІМЗО пры ЦК КП(б)Б.

Пытанні, якія ўзнікнуць у сувязі з праслуханай лекцыяй, накіроўвайце па адрасу: г. Менск, вул. Карла—Маркса, 47/30, ІМЗО.

ДЫРЭКЦЫЯ ІНСТЫТУТА.

ШЫНА-РАМОНТНАЯ МАЙСТЭРНЯ (Менск, Гандлёвая, 29)

ПАВЕДАМЛЯЕ ЎСІМ АЎТАГАСПАДАРКАМ І ВАЙСКОВЫМ ЧАСЦЯМ БССР,

ШТО МАЙСТЭРНЯ ПРЫСТУПІЛА да заключэння ДАГАВАРОЎ на 1938 г.

НА РАМОНТ АЎТАПАКРЫШАК і КАМЕР.

Дагавары будуць заключаны з аўтагаспадаркамі, якія маюць не менш 5 машын.

Для заключэння дагавора прадстаўнік павінен мець пры сабе даверанасць, звесткі аб патрабуемым рамонце пакрышак і камер па памерах.

Апошні тэрмін заключэння дагавароў — 15 студзеня 1938 г.

Адначасова майстэрня паведамляе, што ЗДАНЫЯ Ў РАМОНТ ПАКРЫШКІ І КАМЕРЫ ў 1937 г. ПАВІННЫ БЫЦЬ ВЫКУПЛЕНЫ ДА 15 студзеня 1938 г.

У выпадку нявыкупу да паказанага тэрміну, гума будзе рэалізавана.

ДЗЯРЖАЎНАЯ ЎНУТРАНАЯ ПАЗЫКА ДРУГОЙ ПЯЦІГОДКІ
(Выпуск чацвертага года)

БЯСПРОЙГРЫШНЫ ВЫПУСК
ДАВЕДАЧНАЯ ТАБЛІЦА
ПЯТАГА ТЫРАЖА ВЫЙГРЫШАЎ

Тыраж выйгрышаў праводзіўся 25 і 26 снежня 1937 года ў г. Варашылаўградзе.

Нумары серый абліграцый, указаныя ў табліцы, выйгралі ва ўсіх 200 разрадах бяспройгрышнага выпуску (у суму выйгрыша ўключаецца нарыцальны кошт абліграцыі):

№№ серый	№№ абліграцый	Размер выйгрыша у рублях	№№ серый	№№ абліграцый	Размер выйгрыша ў рублях
00041	1—50	150	10420	1—50	150
00092	42*)	500	10876	1—50	150
00174	26*)	500	10948	1—50	150
00186	15*)	500	11026	1—50	150
00788	31*)	500	11048	1—50	200
00861	18*)	1000	11142	1—50	150
01187	44*)	500	11751	1—50	200
01484	17*)	500	11804	19*)	500
01505	1—50	200	12518	42*)	500
01512	08*)	500	12659	1—50	200
01728	08*)	500	13355	24*)	500
01749	1—50	150	13753	1—50	150
02004	12*)	500	13896	1—50	150
02153	23*)	500	13913	1—50	150
02228	16*)	500	14031	16*)	500
02336	11*)	500	14101	30*)	500
02814	1—50	150	14446	1—50	150
03016	12*	500	14660	1—50	150
03388	1—50	150	14671	1—50	150
03920	28*)	500	14741	22*)	3000
04408	1—50	150	14773	1—50	150
04924	1—50	200	15027	48*)	500
05452	1—50	150	15069	1—50	150
05481	1—50	200	15319	11*)	500
05557	01*)	1000	15891	1—50	200
05655	1—50	150	15950	37*)	500
06174	1—50	200	15999	13*)	500
06528	07*)	500	16182	36*)	500
06830	09*)	500	16224	1—50	150
06843	1—50	200	16398	1—50	150
06900	1—50	150	16502	1—50	200
07113	12*)	500	16537	47*)	500
07288	1—50	150	16589	1—50	150
07449	08*)	500	16940	32*)	500
07611	11*)	500	17048	1—50	200
07710	1—50	200	17317	1—50	200
07737	39*)	500	17437	44*)	500
07744	1—50	200	17477	1—50	200
07764	19*)	1000	17720	1—50	150
07783	1—50	200	17859	29*)	500
07788	07*)	500	18061	09*	500
07975	25*)	500	18354	17*)	1000
08240	42*)	500	18612	08*)	500
08278	1—50	200	18634	20*	500
08619	28*)	500	18701	32*)	500
08691	1—50	150	18905	1—50	150
09534	12*)	500	19241	04*)	500
09546	1—50	200	19486	37*)	500
09561	1—50	200	19607	1—50	150
09871	41*)	500	19730	1—50	150
10136	30*)	500	19819	24*)	500
10141	04*)	500	19852	30*)	500
10277	37*)	1000	19921	1—50	200

*) Астатнія 49 нумароў абліграцый гэтай серыі выйгралі па 150 рублёў кожны.

АДРАС РЭДАКЦЫІ і ВЫДАВЕЦТВА: Менск, Савецкая, 63. ТЭЛЕФОНЫ РЭДАКЦЫІ: рэдактара — 21-852; сакратарыята — 25-183, 20-830; аддзелаў: партыйнага — 21-353, савецкага будаўніцтва і гандлю — 22-412, прамысловага — 21-356, сельскагаспадарчага — 21-846, культуры — 23-855, масцовай і замежнай інфармацыі — 25-183, аддзела пісем — 20-844, 21-399, 21-865, інфармацыйнага і стыльрэдактуры — 21-856, абвестак — 21-865.

Ул. Галоўлітбела № К—5401. Друкарня «Звязды», Менск, Савецкая, 63. Ю., Л., Б.